

Видання Оттавського відділу Української Канадської Суспільної Служби

ОТТАВСЬКИЙ ВІСНИК

серпень-вересень 2005 ч. 6

ПОДІЇ/ОГОЛОШЕННЯ/РЕКЛАМА

УКАЗ

ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про встановлення безвізового режиму для громадян Канади

З метою розвитку та практичної реалізації принципів добросусідського партнерства між Україною та Канадою, а також керуючись прагненням до спрощення режиму взаємних поїздок громадян і активізації двосторонніх контактів у всіх сферах взаємовідносин, постановляю:

1. Установити з 1 серпня 2005 року безвізовий режим в'їзду в Україну та транзитного проїзду через територію України для громадян Канади, якщо термін перебування їх в Україні не перевищує 90 днів.

2. Кабінету Міністрів України відпрацювати компенсаційний механізм наповнення Державного бюджету України та вжити інших заходів, що впливають із цього Указу.

Президент України В.ЮЩЕНКО
м. Київ, 26 липня 2005 року
№ 1134/2005

“Ой там, на товчку, на базарі...”
(українська народна пісня)

Встановлення безвізового режиму для громадян Канади

З метою розвитку та практичної реалізації принципів добросусідського партнерства між Україною та Канадою, а також керуючись прагненням до спрощення режиму взаємних поїздок громадян і активізації двосторонніх контактів у всіх сферах взаємовідносин Президент України Віктор Ющенко 26 липня ц. р. підписав Указ “Про встановлення безвізового режиму для громадян Канади”. Згідно з положеннями Указу, громадяни Канади з 1 серпня 2005 року мають право на безвізовий режим в'їзду в Україну та транзитного проїзду через територію нашої держави за дійсними паспортами для виїзду за кордон, якщо термін перебування їх в Україні не перевищує 90 днів. На даний момент, згідно інформації МЗС, на територію України без візи зможуть в'їжджати громадяни 40 країн. Ними є: всі держави СНД, окрім Туркменістану; держави-члени ЄС, Швейцарія, Ліхтенштейн, США, Канада та Японія.

Дія зазначеного Указу, водночас, не поширюється на осіб, які в'їжджають в Україну з метою навчання, працевлаштування, роботи у дипломатичних представництвах та

продовження на стор. 2

Про предка Ющенка знімуть кіно, а в селі президента знаходиться єдиний у світі пам'ятник мамонту

Депутат Верховної ради фракції Народно-патріотичної партії Іван Рішняк і начальник управління фінансів при мінекономіки Юрій Вітренко, стали ініціаторами зйомок кінофільму про віддаленого предка Ющенка — останнього кошового Запорізької Січі Петра гетьмана Калнишевського. Бюджет фільму складе більше мільярда гривень (\$200 млн.).

За підтвердженням вченими-істориками предки Ющенка, що заснували Хоружівку, дійсно належали до роду Петра Калнишевського. У гетьмана був брат Нечипор Ющенко, козацький старшина з Хоружівки, і сучасні Ющенки з цього села - його нащадки. Також у істориків є докази, що предками українського президента були козаки, які виконували найвідповідальніші доручення Богдана Хмельницького. Унікальні факти викладені у книзі «Від Калниша вісті».

Першим, хто віднайшов корені козацького роду Ющенків на Сумщині, був покійний краєзнавець зі села Сміле, колишнього сотенного містечка — Феодосій Сахно. Учень Сахна, Григорій Діброва каже, що його вчитель,

продовження на стор. 7

Канадський уряд просить вибачення

24 серпня, 2005, Лише тепер уряд Канади визнав, що ставлення до колишніх громадян Австро-Угорщини в роки Першої світової війни було помилковим. “Це було темною сторінкою в канадській історії”, — визнав прем'єр-міністр Канади Пол Мартін під час зустрічі з представниками української громади у місті Рейджіна у провінції Саскачеван. У роки Першої світової війни галицьких українців у Канаді вважали представниками ворожої держави, шпигунами цесаря Франца Йосифа І.

П'ять тисяч галичан, що не мали тоді ще громадянства Британської імперії, було інтерновано до таборів. За інформацією канадсько-українського інтернет-сайту <http://www.infoukes.com/history>, всього було створено 27 таких таборів. У таборах з інтернованими обходилися дуже жорстоко. Погано годували, били, змушували тяжко працювати. Багато інтернованих загинуло в таборах. Потім ці табори називали “канадським ГУЛАГом”.

А ті, кого не відправили до таборів, повинні були ставати на облік у поліційних дільницях і щотижня там з'являтися. У деяких канадських містах галичани ставали жертвами погромів, які вчиняли шовіністично налаштовані канадці.

продовження на стор. 9

“Нам 14 років”

За старої советської традиції тільки-но “перше мая, день перемоги” — так усі дружно прямують на дачу садити бульбу. На превеликий жаль все це перенеслось і на українські рідні державні свята, включаючи найбільше з них — День незалежності. Не знаю, як там святкують і що відчувають у середині власної душі в День незалежності своєї країни американці, німці чи французи десь там на периферії — в Тулузі, Штутгарті чи Індіанполісі (можна взяти інші народи для прикладу). Я особисто був розчарований, коли 24 серпня прокинувся в Івано-Франківську (можна взяти й інше західноукраїнське місто) від реву бульдозерів. За вікном повним ходом йшло будівництво. У Львові ситуація не є інакшою. Особливо, якщо пройтись спальними районами, то, крім мелесеньких плакатиків — “Нам 14 років”, нічого не нагадувало про те, що сьогодні найбільше національне свято країни. Ще неприємніше стало, коли мені сказали, що зовсім нещодавно, на релігійне свято, люди не працювали. Нагальної економічної необхідності працювати (це не служби екстремальної допомоги це приватна структура) не було. Хто винен, що у цих людей немає відчуття свята, елементарної поваги до самого існування Дня незалежності і до своєї держави? Стара совдепівська звичка, заїжджена радянська формальність? Не знаю, як реагують на відсутність святкової атмосфери 24 серпня іноземні гості й туристи, які приїжджають в Україну. Але знаю точно, що наше майбутнє покоління, наші діти, народжені вже в часи незалежності, бачачи своїми очима такий день, як 24 серпня, не відчують, не розуміють, не віддадуть належне цьому святу, незалежно від того скільки історичного матеріалу, фільмів, історій, мудрих книжок пройде через їхні голови. Але почуття патріотизму і відчуття Батьківщини можна і потрібно виховувати й прищеплювати саме цього дня — у День народження твоєї Батьківщини. Навіть, якщо зважити на те, що вам цей мішок картоплі вкрай потрібен, все ж відчуття голоду минає набагато швидше, аніж відчуття втрати незалежності.

...

Українців стає більше? Щораз менше українців прагне виїхати за кордон, і все більше людей хоче жити саме в Україні. Отже, спостерігають позитивні явища в демографічних процесах України. За перше півріччя 2005 року чисельність громадян, які вирушили за межі України на постійне місце проживання, становила 15 тисяч 608 осіб, а вїхали тим часом 19 тисяч 408 осіб, — інформує Держкомстат. Отже, бачимо скорочення еміграції та позитивне сальдо міграції — приріст на 3 тисячі 800 людей. Країнами, куди найчастіше вирушають українці, є Ізраїль, Німеччина та США. Однак статистика не враховує мігрантів, які їдуть на пошуки роботи зазвичай у Росію, Польщу, Португалію, Італію, Угорщину. У ці держави виїхало понад три мільйони громадян України.

Путін радив розстріляти Майдан Джордж Сорос стверджує, що президент Росії Володимир Путін радив экс-президенту України Леонідові Кучмі віддати наказ про застосування зброї проти учасників Помаранчевої революції. За словами Сороса, що “на превелике щастя, Кучма цією порадою не скористався”. Засновник Фонду “Відродження” зазначив, що Путін дав таку ж раду президентові Узбекистану Ісламу Каримову. За його словами, він скористався нею, і “ми маємо найбільшу різницю в новітній історії”.

Помста за княгиню Ольгу. Громадські організації Коростеня мають намір подати до суду на місто Київ за те, що у X столітті княгиня Ольга спалила їхнє місто. Про це розповів мер Коростеня, новообраний голова Асоціації стародавніх міст України Володимир Москаленко. Москаленко зазначив, що це своєрідна піар-акція, яка спрямована на те, щоб привернути увагу громадськості і влади до проблем маленьких міст.

Сторінка за 17 тисяч... Оновлений сайт Президента України коштував українським платникам податків 17 тисяч гривень. Як розповіла прес-секретар Ющенка Ірина Геращенко, готувала його фірма “Фабрика”, через яку співпрацювала група програмістів. Як пише “І-репортер”, ця ж компанія брала участь у розробці інтернет-сторінок блоку партій “Наша Україна” та “5 каналу”.

Продають дітей Діти найчастіше стають жертвами торгівлі людьми. Минулого року в Україні правоохоронці вилучили з вулиці близько шести тисяч неповнолітніх, три тисячі з яких було повернено родинам, дві тисячі — передано у сиротинці, а що сталося із ще тисячею — не відомо, вони пропали безвісті. Загалом же щороку у світі жертвами торгівлі

стають два мільйони дітей та жінок. Неповнолітніх залучають до порнобізнесу, секс-бізнесу, важкої фізичної праці, а також використовують у торгівлі органами. Як розповіла директор львівського регіонального осередку Міжнародної організації “Школа рівних можливостей” Лілія Гук, потенційними жертвами торгівлі найчастіше є діти 13-16 років переважно із неблагополучних сімей, а також із родини, де один або двоє батьків виїхали на заробітки за кордон, залишивши свої чада без належного нагляду. За словами пані Гук, найчастіше українських дітей продають у рабство до Туреччини, Греції, Італії, США, Македонії та арабських країн.

Путівник для українок Німеччина видала спеціальний путівник для жінок зі Східної Європи, який повинен попередити їх про небезпеку торгівлі людьми. Як повідомляє Deutsche Welle, російськомовний путівник розрахований насамперед на українок, які часто стають жертвами примусової проституції. Видання дає поради жінкам, які приїжджають до Німеччини. Наприклад, залишати вдома копію паспорта. Путівник є частиною проекту зі запобігання торгівлі жінками з України, видавцем стала Німецька спільнота технічної співпраці.

Українська пенсія для ізраїльтян Уряд України буде виплачувати пенсії громадянам Ізраїлю, які мають трудовий стаж в Україні, — повідомив депутат ізраїльського парламенту Міхаїл Нудельман. За його словами, відповідну угоду підпишуть вже найближчим часом. Як пише ForUm, про виплату пенсій, чого тривалий час добивалися репатріанти з України, домовилися під час зустрічі в.о. посла України в Ізраїлі Олександра Хом'яка з офіційним уповноваженим Інституту національного забезпечення Ізраїлю Яковом Саспостою.

Тимошенко україно-латишка, але любить євреїв

Прем'єр Юлія Тимошенко заперечує інформацію, що вона має єврейські корні. Так вона прокоментувала журналістам заяву міністра транспорту Євгена Червоненка, який вимагав від неї захистити інтереси цієї національності після побиття єврейського студента в Києві, оскільки її мама також має єврейське коріння. “Я хотіла б сказати, що моя мама була дуже здивована. Моя мама до сього коліна українка. І думаю, що це не важко перевірити. Хоча я дуже поважаю євреїв, я підтримую єврейські організації. А батько мій латиш. Також до сього коліна”, — сказала вона. “А те, що мого тата зробили вірменином, а маму іншої національності, це, думаю, Євгену Альфредовичу хотілося таким чином відчувати солідарність зі мною. Але я і так з ним солідарна в боротьбі з проявами антисемітизму. І для того не потрібно знаходити додаткових сумнівних доказів”, — додала прем'єр.

“Українська правда”

...продовження зі стор. 1

консульських установ Канади в Україні; з іншою метою, у разі необхідності перебування в Україні більше 90 днів. Політика української влади щодо встановлення безвізового режиму спрямована на уніфікацію візової політики України до стандартів ЄС, інших високорозвинених країн світу, реалізацію принципу вільного пересування осіб, послуг, товарів та капіталів.

Такий крок України надасть значного поштовху розвитку двосторонніх контактів, зокрема міжлюдських, у наших взаємовідносинах з Канадою, залученню іноземних інвестицій в економіку України, а також розвитку міжнародного туризму у нашій державі. Встановлення безвізового режиму для громадян Канади має позитивно вплинути на розкриття культурного й науково-технічного потенціалу України, активізувати контакти української діаспори з історичною Батьківщиною, а також сприяти спрощенню існуючого візового режиму для громадян України. Тим часом, у відповідь на скасування віз для в'їзду в Україну Чехія, Естонія, Латвія і Словаччина стали видавати українцям безкоштовні візи з 1 травня по 31 серпня. Євросоюз має намір розпочати переговори із введення спрощеного візового режиму для громадян України до жовтня нинішнього року.

Простий, як Ленін

Спостерігаючи на телеекранах за Віктором Ющенком протягом часу, важко не зауважити, що він є людиною настрою та емоцій, яка легко піддається власним суб'єктивним спонукам. Ось, наприклад, його односельчанин із Хоружівки розповів йому про те, як давав хабара дайшнику, а відразу після того, під час візиту на Івано-Франківщину, ескорт ДАІ випер самого Президента, який сидів за кермом, аж на тротуар (яке нахабство!), і як наслідок — виходить розпорядження про скасування Державтоінспекції. Рішення вийшло не продумане і не виважене, як мало би бути, а спонтанно-емоційне.

Говорячи про державну митну політику, наш Президент обурювався, що “там справжні жуліки сидять на тендерах, як євреї на яйцях”. Вживання однієї з рівноправних національностей України (дарма, що її представників залишилося тут лише 103 тисячі) у відверто негативному контексті в жодному разі не принесе політичних дивідендів на Заході, куди зараз спрямовані усі помисли нової української влади, адже деякі потенційні закордонні інвестори після такої заяви можуть і покрутити носами. Жодного раціонального пояснення така заява не має (загравання з антисемітською частиною українського електорату, вочевидь, треба рішуче відкинути). Отже вона була виголошена лише під впливом емоцій, що нахлинули у той момент на Ющенка.

І нарешті Президент мужньо закрив грудьми своє чадю, коли журналісти лише констатували наявність в Андрія Ющенка дорогих речей, і такого наговорив про ЗМІ, “які не долучилися до становлення демократії” (це було сказано про “Українську правду”, про “найманого кілера”, про “морду” і таке інше), що вуха в'янули. А потім, мовби нічого й не було, мирно поговорив з цією ж “Українською правдою”, запевняючи, що порозмовляв по-чоловічому з сином, та й сам Андрій підтвердив, що батько навіть хотів жбурнути у вікно злощасну “мобілу”, яка коштує 43 тисячі баксів, утім, чомусь не жбурнув.

Усе це й багато іншого свідчить про занадто сильний вплив емоцій на вчинки нашого Президента. Проте, усвідомлюючи негативний бік такої тенденції, все ж помітно, що позитивного тут більше, адже Ющенко постає перед нами надзвичайно відкритим та безхитрисним, а іншими словами — простим, як гранчастий стакан і плавлений сирок. Це людина, яка вочевидь ніколи не буде хитрувати і мудрувати, і у цьому його перевага.

Ілько ЛЕМКО

Вдова Дудаєва вважає Ющенка схожим на її чоловіка

Вдова першого президента чеченської республіки Ічкерія Джохара Дудаєва Алла вважає, що президент Віктор Ющенко дуже схожий на її чоловіка. “Віктор Ющенко дуже схожий на Джохара Дудаєва — він хоче добра для своєї країни, але, як мені здається, не зовсім розбирається в людях, які його оточують”, — сказала вона в інтерв'ю газеті “Сегодня”. “Ви повинні берегти свого президента, його шлях до влади був складним, на його обличчі дотепер сліди отруєння. Коли людина стає президентом, довкола неї збираються шакали, що намагаються домогтися прихильності будь-якими способами, красивими словами, подарунками і так далі”, — відзначила вона.

Вона також розповіла, що її чоловік “занадто довірливо ставився до людей”. “Коли йому принесли документи з архіву КДБ у Грозному, виявилося, що безліч людей з його оточення — агенти КДБ. Він їх усіх простив. Він просто не розумів, якими ланцюгами до себе приковує КДБ. Така сама ситуація і в Україні — якщо не відсторонити від влади агентів впливу, які були завербовані ще в колишньому СРСР, важко буде щось змінити”, — розповіла вона. Ще також розповіла, що в 1996 році після допитів російського ФСБ, коли вона довідалася, що ФСБ більше не збирається її випускати, у Києві її зустріли депутати, одним із яких був Михайло Ратушний. Вони вивезли її на автомобілі в Шешори (Івано-Франківська область), де вона прожила два тижні, “ловила карасів і готувала котлети із сиріжок”.

“А згодом мені допомогли перейти нелегально кордон України з Білорусією, а потім у Литву. Я хочу ще раз подякувати тим, хто мені допомагав це зробити, я знаю, що ці люди і зараз в українському парламенті”, — розповіла вона. Алла Дудаєва підписала для українського президента екземпляр своєї книги, який зараз знаходиться в редакції: “Першому президенту незалежної України Віктору Андрійовичу Ющенку. Від усього серця і від імені чеченського народу, що бореться, бажаю вам і українському народу благоденства і процвітання. Сподіваюся, що моя книга хоч дещо допоможе вам”.

Британія допомогла ядерній мрії Ізраїлю 1958-го року Великобританія таємно продала Ізраїлю ключові компоненти для розробки його ядерної програми. Про це свідчать документи з Національного архіву Великобританії, які потрапили до рук журналістів BBC. За даними цих документів, Великобританія продала Ізраїлю 20 тон тяжкої води, необхідної для виробництва плутонію на секторному ядерному реакторі Дімона. В угоді між країнами немає пункту про виключно мирне використання Ізраїлем ядерних матеріалів. Міністри британського уряду Гарольда Макміллана не були в курсі справи, як і США. Ізраїль ніколи не заперечував, однак і не підтверджував того, що він володіє ядерною зброєю. Окрім того, країна не підписувала “договору про нерозповсюдження”, і МАГАТЕ не має права інспектувати ізраїльські ядерні об'єкти.

Затримано підозрюваного в замаху на Буша У Грузії затримано підозрюваного в замаху на президента США Джорджа Буша, який було вчинено 10 травня на площі Свободи в Тбілісі під час виступу останнього. Як повідомляє газета “Подробности”, вийти на слід 27-річного Владіміра Арутюняна поліції допомогли фото, зроблені з американського супутника.

“О т т а в с ь к и й В і с н и к”

Видання Оттавського відділу Української Канадської Суспільної Служби.

У “Віснику” використані матеріали українських та зарубіжних засобів масової інформації. Позиція авторів не завжди співпадає з позицією видавців. Всі матеріали, реклама, оголошення подаються мовою та правописом оригіналу зі збереженням автентичної орфографії і пунктуації, а також інших мовних особливостей авторів. Надіслані документи не повертаються.

Редакція, графічний дизайн та розповсюдження:

Богдан Малина, Володимир Катрушенко, Михайло Риндзак

Телефони: (613)843-8206, (613)225-5768 e-mail: tmarta@estart.com

Поштова адреса: “Ottawskyj Visnyk”, 820 Forest St., Ottawa ON, K2B 5P9

Пропонуємо читачам «ОВ» статтю про сучасну ситуацію української діаспори та її вплив на відносини з Україною в столиці сусідньої країни. Хоча вона стосується Америки, канадським українцям мабуть буде цікаво дізнатися, як виглядають на даний момент українсько-американські стосунки з точки зору авторів цієї статті. Тим більше, що багато з неї, може цілком стосуватися і українців в Канаді. Автори – Тарас Кузіо, гостюючий професор у Школі міжнародних відносин Еліота, Університет Джорджа Вашингтона, округ Колумбія (tkuzio@gwu.edu) та Орест Дейчаківський, старший штатний радник при американській Гельсінській комісії, (orest.deychak@mail.house.gov).

ХТО І ЯК ПРАЦЮЄ В АМЕРИЦІ НА УКРАЇНУ

(скорочено)

Стосунки Україна – США зараз повернулись до стратегічного партнерства, в якому вони перебували у другій половині 1990-х за часів президентства Білла Клінтона. Вашингтон протягом президентства Ющенка сильно відрізняється від того, яким він був за часів Леоніда Кравчука у раннях 1990-х, коли Україна стала незалежною. Відбулися дві важливі зміни. По-перше, сьогодні найбільший вплив мають добре влаштовані особи в уряді чи «мозкові центри», набагато більший, ніж організації американських українців. По-друге, багато окремих осіб-неукраїнців чи неукраїнських організацій сьогодні є більш активними та впливовими, ніж багато організацій американських українців. А тому прийшов час для американських українців та їх організацій переоцінити те, як вони можуть допомогти та залучитися у ці процеси, і отримати вигоди з нового, більш позитивного образу України.

ЗАНЕПАД ОРГАНІЗАЦІЙ ДІАСПОРИ

Під час Помаранчевої революції ми стали свідками вибуху активності в українській діаспорі у США – нечуваної з часу здобуття незалежності. Американські українці були спостерігачами на виборах, особливо протягом третього туру президентських виборів, забезпечували фінансами та проводили демонстрації у багатьох містах, в тому числі у Вашингтоні. Поки що не ясно, чи зможе ця активність перетворитися на стабільну, активну та професійну присутність у Вашингтоні з достатнім персоналом та ресурсами.

Українська діаспора у США в минулому успішно пролобіювала багато резолюцій, що стосувалися прав людини, допомагала у створенні важливої американської комісії з питань голодомору в Україні та відкрито протестувала проти повернення українського моряка Мирослава Медвідя у Радянський Союз. За її участі були проведені слухання за участю колишніх дисидентів, які переїхали у США, а також стосовно Чорнобильської катастрофи. Вона також підтримала зусилля заснувати американське консульство у Києві.

Одразу по здобутті Україною незалежності члени Гельсінської комісії Дон Ріхтер та Денніс ДеКонсіні подали резолюції із закликом до адміністрації визнати незалежність України. Вона пройшла, незважаючи на протести державного департаменту. У часи СРСР інтерес до політичного розвитку України був відносно малим і стосувався переважно тиску на Союз, тому поява статей про події в Україні у великій газеті була подією. Україна була в більшості terra incognita для науково-дослідних та неурядових організацій, на відміну від організацій української діаспори у США, які включали Українську національну інформаційну службу (UNIS) та washingtonське відділення Української національної асоціації, а також Смолоскип, Пролог, Американці за права людини в Україні (АНРУ) та Світовий конгрес вільних українців.

Відновлення незалежної української держави встановило іншу динаміку стосунків, з повагою до всього вищеописаного: тепер не лише американський уряд засновує чи розширює установи для співпраці з цим новоутворенням, виявили свій інтерес також і неурядові організації, орієнтовані на розвиток стосунків, та дослідні центри. **Вплив організацій американських українців у Вашингтоні перебував у занепаді довгий час, але важко точно визначити початок цього занепаду.** Так, Українська національна асоціація (UNA) зачинила своє відділення у Вашингтоні у 1995 році – ця подія значно послабила

Продовження на стор. 5

Канада першою із західних країн визнала незалежність України. Між Києвом та Оттавою завжди були особливі відносини. Не в останню чергу це визначається тим, що із 30 мільйонів канадців майже 1 мільйон — українського походження. Роль українців у житті Канади досить велика. Особливо інтерес Канади до українського життя «пожвавився» під час президентських виборів. Крім того, Канада — важливий член «вісімки», НАТО, чії позиції з того чи іншого приводу важливі для України з багатьох причин. Про те, яку роль відіграють українці в політичному житті Канади, про «романтизм» і реалії торговельної співпраці двох країн пропонуємо читачам «ОВ» скорочене інтерв'ю для газети «День» посла України в Канаді **Миколи МАЙМЕСКУЛА**.

УКРАЇНСЬКИЙ АКЦЕНТ

— Можна часто почути про вплив вірменської або єврейської діаспори на формування політики того чи іншого уряду задля розвитку відносин із їхніми країнами. Як би ви оцінили активність української діаспори в Канаді в цьому контексті? — Звичайно, у високорозвинених демократичних суспільствах, до яких безумовно належить й Канада, існує багато важелів впливу етнічних громад на прийняття певних рішень щодо країни їхнього історичного походження. У цілому ж вплив етнічних груп обумовлено такими факторами, як місце країни походження цього етносу в системі зовнішньополітичних та зовнішньоекономічних координат, електоральна цінність групи для уряду при владі, наявність представників меншини в парламенті країни, на ключових керівних постах та в потужному підприємницькому лобі, налаштованість уряду використовувати консультаційну допомогу етнічних організацій або провідних членів громади.

На відміну від часів відомого прем'єр-міністра П'єра Трюдо, коли Канада втілювала свій особливий підхід до гострих проблем міжнародного життя, діючи як активний «громадянин світу», чії інтереси охоплювали всі куточки земної кулі, сьогодні Канада (це моя особиста думка людини, яка ще тільки вивчає канадську реальність) більшою мірою віддає перевагу континентальному підходу. Стратегічна пріоритетність відносин Канади зі Сполученими Штатами, фактично єдиним сусідом (окрім США, Канада має спільний кордон з Російською Федерацією через Північний полюс, Гренландією, що належить Данії, та островами Сен-П'єр і Мікелон, що належать Франції), обумовлена економічною та політичною вагою цієї світової суперсили. Умовно можна говорити про бажання залишатися в рамках комфортного поля спільності в цивілізаційному, мовному, правовому, економічному, релігійному та культурному планах. За цих умов зрозуміло, що зосередження політико-економічних ресурсів на даному напрямі дещо знижує поле для маневру в інших сферах.

Що стосується відносин між Україною та Канадою, то їхній характер та зміст визначено Декларацією про розвиток відносин особливого партнерства 1994 року та більш розширеною і оновленою Декларацією про подальший розвиток відносин особливого партнерства 2001 року. Безумовно, фактор присутності великої української етнічної групи (згідно з переписом населення 2001 року, 1 млн. 70 тис. осіб визнають змішане українське — інше етнічне походження) сприяв встановленню таких відносин та став запорукою їхнього еволюційного розвитку.

Сьогодні канадські українці переживають складний процес зміни поколінь, який, на жаль, не є безболісним. Тоді як «покоління батьків» виконало свою історичну місію щодо здобуття Україною державної незалежності, причому слід додати, що Канада була однією з перших країн, які визнали цю незалежність саме завдяки українському фактору; «покоління дітей» досить гармонійно, що, на мій погляд, є цілком природним процесом, асимілювалося в канадське суспільство. Проте вже нині можна говорити про усвідомлення молодими й амбітними канадськими українцями необхідності якомога ширшого представлення своїх інтересів на політичному небосхилі Канади. Про це свідчить хоча б той факт, що на нещодавніх парламентських виборах одразу три українці в мегаполісі Торонто, хоча й в різних виборчих округах, змагалися

Продовження на стор. 5

ВАШИНГТОН - ОТТАВА - КИЇВ

здатність американських українців лобювати власні інтереси серед політиків. **Українська діаспора у США ніколи до кінця не розуміла і не надавала достатніх ресурсів на помітну професійну присутність у Вашингтоні, і багато зусиль стосовно України, навіть до незалежності, насправді були лише реакцією та базувалися на волонтерській діяльності відданих ентузіастів.**

Український конгресовий комітет Америки (UCCA) досі має представництво у Вашингтоні – UNIS. З 2000 року UCCA разом з іншими українськими та неукраїнськими неурядовими організаціями у США проводить щорічні конференції про Україну, що приводить вищих українських посадовців у Вашингтон. UCCA нещодавно ініціювала американсько-український діалог про безпеку як спільний проєкт з Американською радою міжнародної безпеки та групою підтримки України у Конгресі. UCCA також ініціював кілька резолюцій конгресу, одна з них стосовно побудови пам'ятника голодомору у Вашингтоні, та взаємодія з кількома членами конгресу, особливо членами української групи підтримки у Конгресі. Однак дивно, що **персонал UCCA та інших організацій української діаспори нечасто запрошують на внутрішньоурядові події у США, які стосуються України.** Персонал UCCA також не завжди відвідує круглі столи аналітичних центрів, що стосуються України, доступ до яких, зазвичай, також винятково по запрошеннях.

Вашингтонська група, з часу свого заснування у 1984 році до недавнього часу забезпечувала безліч подій для дискусії з приводу українських політичних подій. Однак протягом останніх трьох-чотирьох років вона сфокусувала свою увагу на культурних та соціальних подіях. **Інші колись активні організації американських українців просто стали неактивні або припинили своє існування.**

Винятком із загального занепаду є Американсько-український фонд (USUF), який базується не тільки на членах діаспори – походить та отримує підтримку від української діаспори у США, а також більш значну підтримку від американського уряду для його різноманітних програм в Україні. USUF продовжує бути дуже активним та помітним у Вашингтоні. Його персонал регулярно відвідує аналітичні та деякі закриті урядові події і має дієві контакти з виконавчою та законодавчою гілками американського уряду. Такі зустрічі забезпечували неформальний обмін ідеями та можливість для американських українців внести свою лепту у державну політику стосовно України.

Втім, слід відзначити, що організації української діаспори дали відносно мало на виході, якщо говорити про формування американської політики щодо України. І більшість законодавчих актів, що стосувалися України і були проведені конгресом в останні кілька років, були схвалені без особливого вкладу чи активної підтримки з боку організацій української діаспори. **Можливо, організаціям української діаспори слід було б повчитись у вірменських та єврейських лобістів, зважаючи на їх активну діяльність у Вашингтоні.**

Продовження в наступному числі

за здобуття депутатського мандата, щоправда, з них переміг лише один. Але вже сам цей факт говорить про готовність представників діаспори активно залучатися до загальноканадського політичного життя й, відповідно, сприяти поглибленню двостороннього діалогу між нашими країнами. У зв'язку з цим хотів би згадати ім'я сенаторки Рейнел Андрійчук, яка була ініціатором резолюції про Голодомор — геноцид в Україні 30-х років, прийнятої Сенатом Канади у 2003 році.

І ще один момент. Я хотів би, щоб ми зрозуміли, наскільки важко було українцям повоєнної доби й тим, що прибули до Канади ще раніше цього часу, доводити, що вони є саме українцями, а не підданими великих імперій, до яких на той час входили сучасні українські землі. Отже, в Канаді, коли ви кажете, що ви українець, то ваш співрозмовник чітко знає, де розташована ця країна, й у цьому величезна роль саме української діаспори. Такий парадокс — канадці чіткіше, ніж європейці, усвідомлюють поняття «Україна» та «українець».

— У Канаді одна із найчисленніших українських діаспор. Нещодавно було відзначено сторіччя від першого переселення наших співвітчизників до цієї країни. Чи ви мали вже змогу ознайомитися із життям української громади — зокрема, в найбільшій «українській» провінції Альберті?

— Так. На запрошення прем'єра Альберти Ральфа Кляйна я відвідав провінцію, де проживають 285 тисяч етнічних українців, й мав можливість на власні очі побачити «мініатюрну Україну», яку створювали наші співвітчизники впродовж понад століття. До речі, в самому серці столиці провінції — Едмонтоні, біля міської мерії встановлено пам'ятник жінкам-першопрохідницям у вигляді граціозної дівчини в українському вбранні. Українська присутність помітна й у великій кількості церков, що прикрашають міста цієї західної провінції, й у назвах клубів і громадських організацій, у синьо-жовтих прапорах на будинках. Вам, напевно, буде цікаво дізнатися, що саме блакитний та жовтий є офіційними кольорами провінції.

Українці Альберти дуже бережно ставляться до своєї культурної спадщини. У цьому я пересвідчився в українському музеї-селі під Едмонтоном, де зібрані предмети матеріальної культури та побуту. Просто неба розташовані будівлі початку ХХ сторіччя: хати українських переселенців, елеватор, залізнична станція, поліцейський пост та ін. Але родзинкою музею є те, що коли заходиш до такої собі автентичної хати, то дух часу відчувається не стільки в предметах побуту, скільки в театральному дійстві, що відбувається за вашою безпосередньою участю. До вас виходить господиня, яка грає роль історичної особи 20-х років минулого століття, й розповідає про своє цікаве та нелегке життя на новому місці, в новій країні. Десятки тисяч людей відвідують село щорічно, розповідаючи своїм дітям та онукам, що вони є родом з прекрасної України.

Особливий дух громади я відчув і зустрічаючись з українцями

продовження на стор. 11

Пожертва на підтримку Оттавського відділу Української Канадської Суспільної Служби

Моя жертва \$ _____

Enclosed is my donation for Ottawa UCSS

Ім'я та прізвище: _____
Name

Адреса: _____
Address

Підпис: _____
Signature

Чеки з поміткою "На *Оттавський відділ УКСС*" просимо висилати на адресу:
Cheque enclosed payable to UCSS at Ottawa sent at:

UCSS Ottawa Branch, 820 Forest St., Ottawa ON, K2B 5P9

Жертводавці одержать посвідку для звільнення від податку за жертвув більше \$15.00

Receipts will be issued for donation \$15 or greater

- ☐ Прошу вислати посвідку для податку ☐ Мені не потрібно посвідки
Please send me an income tax receipt ☐ I do not require receipt
- ☐ Прошу оголосити моє ім'я і даток у списку жертводавців ☐ Не оголошувати

Уроки Помаранчевої революції

Дуже демократичні, дуже європейсько і ліберально просунуті українські інтелігенти воліють не згадувати засадничого принципу класика українського націоналізму Дмитра Донцова про те, що “Москва — ворог України № 1”, а якщо й згадують, то як про щось не дуже пристойне і кривляться. Ніби увесь перебіг подій Помаранчевої революції не підтвердив укорте цієї тези. Москва та її п'ята колона в Україні на цьому етапі програли, утім вони були і є надзвичайно сильними, і це, як не дивно, підтвердили результати так званого третього туру президентських виборів 26 грудня.

Попри всю огидність режиму Кучми — Януковича, попри все те, що було викрито і про що говорили й писали всюди, коли можна було сподіватися, що українські громадяни настільки рішуче скажуть “ні” бандитському режимові та його продовжувачам, що від нього не залишиться й сліду, перевага Ющенка над Януковичем під час відносно чесно проведених у третьому турі виборів склала лише 8 (!) відсотків. Абсолютно огидна і дискредитована влада — і лише вісім відсотків переваги на користь влади кращої. Ця огидність набирала таких форм, що затуляти носа від екскрементів було замало: діяч Московського патріархату митрополит Кіровоградський та Олександрійський Пантелеймон привселюдно заявив, що йому тричі з'являлася Божа Матір і тричі вказала перстом на Януковича, як на обраного президента України. І після цього всього лише вісім відсотків переваги?!

А якщо би не було викрито цієї огидності? Якщо б Москва і промосковська влада в Україні не поводити себе так тупо зухвало і так беззастережно не вірили у свою перемогу, а висунули б кандидатом у президенти не одіозного кримінальника-пахана, а якогось “білого й пухнастого” Тігіпка чи Коновалюка, які ні “зони не топтали” ані “пайки не хавали”, але здійснювали б антиукраїнську політику з не меншим завзяттям, а може, й більшим, ніж Янукович? Якщо би київські бандити не побоювалися донецьких бандитів-безпределщиків, то, гадаєте, вони би возили “хавчик” на Майдан для “западенців”? Російськомовний Київ терпів ненависних “бандьор”, братався з ними і улесливо цвірінкав нелюбою і спотвореною українською лише через більшу загрозу бути жертвами своїми братами по культурному простору, але знахабнілими і повними наполеонівських планів економічного підкорення Києва донецькими. Тут спрацював принцип меншого зла.

Отож здобуту проукраїнською владою перемогу можна вважати надзвичайним збігом обставин, наслідком блискучої тактики провідників Помаранчевої революції і вчасним використанням прорахунків влади, яка сподівалася “закидати шапками” агентів американського імперіалізму, а потім “пити три дні”. Утім цілком серйозно і впевнено можемо тут говорити і про Божественне Провидіння, яке, можливо, сходить на народ раз на тисячу років. Бо здобуття перемоги над сильним і підступним ворогом, фактично, без людських жертв абсолютно не можливе без втручання Господнього, і одержання такого дару з неба спонукає до подальшого плекання ідей справедливості, демократії і гуманізму. А змарнування такої перемоги було би великим злочинним і перед Богом, і перед українським народом.

Продовження в наступному числі

Ілько ЛЕМКО

Міша і Юля — секс у гелікоптері

Тимошенко пожаліла тих, хто знімає еротичний фільм про неї

Стосунки Росії з Україною та Грузією далекі від ідеальних, але вони можуть погіршитися через вихід фільму “Юлія”, у якому пародіюється грузинський президент Михайл Саакашвілі та український прем'єр Юлія Тимошенко. “Юлія” — це еротичний фільм про впливового чоловіка й жінку, яка носить косу в селянському стилі. Автор проекту і сценарію — депутат російської Держдуми, заступник голови партії ЛДПР Алексей Мітрофанов — нічого ганебного у своїй роботі не бачає, навпаки, вважає, що йому ще повинні подякувати.

Українська влада не повинна забувати російської мови, щоб відповідати на запитання російських слідчих на Луб'янці... Усіх вас ми відправимо в Сибір, вас не розстрілюватимуть, українці потрібні як замерзлі музейні експонати.

(Владімір Жириновський, депутат російської Держдуми)

Фільм навіяний чутками про флірт між двома лідерами. “Ідея з'явилася після того, як їх бачили разом у вертольоті”, — говорить Мітрофанов. За його словами, телевізійні кадри цієї зустрічі у вертольоті стали причиною сварки між Саакашвілі та його дружиною, голландкою Сандрою Рулофс. Одна з дій фільму відбувається в басейні. Як запевняє продюсер кінострічки Александр Валов, вийшло смішно: Міша, погладжуючи Юлю по голові, “ненавмисно” відриває їй косу. Виявивши, що коса несправжня, він з гірким розуміє, що українці його “знову надули”. Фільм-мюзикл закінчиться еротичною сценою у вертольоті. А головною інтригою стала розмова героїв про Буша. Юля увесь час намагається довідатися, що ж він сказав Міші. Але той, побоюючись прослуховування, обіцяє повідомити їй це лише у вертольоті. У процесі з'ясування, що до ширінки штанив Міші прикріплене те саме “вухо” прослушки. І це є тонким політичним гумором?!

Обуренню українських і грузинських офіційних осіб не має меж. “На нашу думку, це аморально”, — сказав Микола Новосад, перший секретар посольства України в Москві. “Це спосіб очорнити грузинську владу”, — сказав прес-секретар Саакашвілі, Темур Григолашвілі у телефонному інтерв'ю. — Але з цього нічого не вийде”. Як і слід було очікувати, стрічкою зацікавилися іноземні кінопрокатники, зокрема свої заявки вже подали представники польської та, як не дивно, японської сторони. Але першими глядачами порнографічної сатири стануть все-таки депутати російської Держдуми.

Прем'єр Юлія Тимошенко не ображається на тих, хто знімає про неї еротичний фільм у Москві. “Я думаю, у людей, які знімають такі фільми про секс, в реальному житті нічого не виходить з цим. Тому їх треба пожаліти”, — сказала прем'єр на прес-конференції з цього приводу, чим викликала шквал оплесків журналістів.

Тим часом, як повідомив Григолашвілі, українські режисери вирішили відповісти на фільм Мітрофанова таким же чином: вони знімуть гей-порнофільм “Солодкий Володя і голубий Вітя”, в якому зніматимуться актори, схожі на російського президента Владіміра Путіна й нашого головного опозиціонера Віктора Януковича. Але чи потрібно впадати в такі крайнощі?

Ця львівська жінка знає, що робить!
**ЧИТАЙ І РОЗПОВСЮДЖИ НАШЕ!
БО ЯК НЕ ТИ, ТО ХТО?!**

Пожертва на підтримку “Оттавського Вісника”

Моя жертва \$ _____

Ім'я та прізвище: _____

Адреса: _____

Підпис: _____

Чеки з поміткою “На Оттавський Вісник” просимо висилати на адресу:

Ottavs'kyj Visnyk, 820 Forest St., Ottawa ON, K2B 5P9

Жертводавці одержать посвідку для звільнення від податку

☐ Прошу вислати посвідку для податку ☐ Мені не потрібно посвідки

☐ Прошу оголосити моє ім'я і даток у списку жертводавців ☐ Не оголошувати

...продовження зі стор. 1

звичайно, не думав тоді про Ющенка, а тільки ретельно вивчав історію рідного села. Радянська влада до наукових занять краєзнавця ставилася неприхильно, тому він був упевнений, що його рукопис ніколи не надрукують. Один із трьох машинописних примірників історик закопав на городі.

Вперше згадування про Хоружівку датується 1644 роком. Є версія, що саме предки Ющенка разом з Іваном і Никоном Хоружими заснували свого часу село, знамените сьогодні на весь світ. Хоча задовго до цього, у часи Київської Русі, тут уже стояли три могутніх фортеці, які захищали рубежі від татар і половців. Твердині знищили під час татаро-монгольської навали і до епохи Богдана Хмельницького в цьому куточку Сумщини був степ. Хоружівку, яка тільки-но піднялася з попелу через недовгий час спалили вщент ще раз, за наказом Петра Першого через те, що тамтешні козаки добровільно приєдналися до війська гетьмана Мазепи, який допомагав шведам. Потім у Хоружівці був маєток пана Гершмана. Меценат мав власні балетну і театральну студії і був покровителем артистів, які регулярно їздили виступати в Петербург.

А ще на батьківщині Ющенка жили... мамонти. У 1841 році в присутності оберкамергера Головкина в сусідньому селі Кулешівці був виявлений кістяк мамонта, подарований потім Харківському університетові. На цьому місці тепер стоїть єдиний у світі пам'ятник мамонту. Напис на ньому говорить: "На сем месте въ 1836 году открытъ остов Elephans Momonthus".

М'ясо вирощуватимуть у лабораторіях

Незабаром настануть часи, коли вже не треба буде вбивати бідних тварин, щоб задовольнити людські потреби в білковій їжі. Вегетаріанці нарешті зможуть ласувати м'ясом, бо його продукуватимуть у лабораторіях. Непотрібними стануть тваринницькі ферми, пасовиська. Не треба буде вивозити гній, заготовляти пашу та годувати мільйони голів биків, свиней, баранів, курей, гусей, качок...

Американські науковці з університету штату Меріленд у місті Коледж Парк винайшли спосіб вирощування м'яса в лабораторних умовах. Крім вирощування м'яса для харчування, нові технології можна використовувати і для відновлення тканин живих організмів. Це зможе спричинити революцію в медицині. Теоретично з однієї клітини можна виростити стільки м'яса, скільки потрібно для річного харчування людини. Такий спосіб виробництва набагато кращий як для довкілля, так і для здоров'я людини. В далекій перспективі це цілком реальний шлях", — сказав для журналу Tissue Engineering один з авторів нової технології, докторант Мерілендського університету Джексон Меттані.

Початково технологію використовували для приготування їди астронавтів. У лабораторіях можна буде вирощувати м'язову тканину без кісток та інших небажаних компонентів. Однак, щоб штучне м'ясо не втрачало своїх властивостей, його потрібно розтягувати. Так можна буде вирощувати м'ясо худоби, дичини, птахів чи риби. Та поки що дослідникам вдається випродувати лише щось подібне до фаршу. На вирощені в лабораторії курячі стегенця чи полядвизиці ще доведеться зачекати.

Штучне м'ясо дозволить задовольнити потреби людства в білковій їжі, які дедалі зростають. Однак чи припаде воно до смаку вимогливим споживачам? Вже зараз більшість худоби та птиці у світі вирощують у закритих приміщеннях. Вони обмежені в русі, не бачать зеленої трави та неба і лише жують корм, щоб набирати вагу. А багато м'ясних продуктів, які зараз продають у крамницях, містять безліч штучних компонентів і часто їх можна назвати "м'ясом" лише умовно.

Людина-діамант

З праху людини, яка при житті важила близько 80 кілограмів, можна зробити діамант вагою в один карат і діаметром у півсантиметра. На цьому ґрунтується бізнес молодих швейцарських підприємців Рінальдо Віллі й Вайта Брімера з міста Кур, пише Frankfurter Rundschau. Якщо віддати співробітникам їхньої фірми Algordanza 500 грамів кремowanego праху померлого родича, то за кілька тисяч франків його можна одержати назад у вигляді білого, з блакитним відблиском діаманта. Прах померлого спочатку очищають від всіх неорганічних речовин, таких, як, наприклад, солі, поки в ньому не залишиться один вуглець. Після чого під впливом великого тиску й високих температур за 4-8 тижнів виростає діамант. Як то кажуть, спритність рук і ніякого шахрайства.

Баланс цінностей

Зображення Ющенка в німецькій нацистській формі на білбордах у Донецьку в жовтні 2003 року надзвичайно зачепило його гонор. Він дуже довго носив цю образу у своєму серці і, будучи вже законним президентом та приїхавши з візитом до Донецька через півтора року після злощасного інциденту, пригадав наболіле міській владі й зажадав вибачення, з яким, зрозуміло, донецька влада не забарилася. Ющенко, безперечно, у цій ситуації вчинив правильно.

Німецька нацистська символіка природно викликає в українців справедливе обурення і спротив, адже Райх знищив близько семи мільйонів наших співгромадян. Утім напрощуд дивним є те, що російську нацистську символіку, з якою пов'язано не сім, а двадцять мільйонів жертв українського народу, не лише не засуджують, а усіма можливими засобами пропагують і шанують. "Герої" з червоними зірками, кати українського народу — усілякі Кірови і Дзержинські, масово стоять на землі незалежної України. У Києві досі височить пам'ятник Станіславу Косіору — натхненникові й керівникові масового голодомору, внаслідок якого загинуло стільки ж українців, як і завдяки Гітлерові. І ніхто чомусь цим фактом не обурюється. Може, тоді вже слід поставити пам'ятник і фюрерові, адже його "заслуги" перед Україною такі ж, як і Косіора?

Президент з нагоди Дня незалежності присвоїв звання Героя України (посмертно) лейтенантові Олексію Бересту, який 1945 року встановив прапор над Рейхстагом, тобто воював "за Родину, за Сталіна" і здобував "перемогу", яка ще майже на півсолітті закріпила російську експансію в Україні. Чому Ющенко не нагородив цим почесним званням посмертно Степана Бандеру, Романа Шухевича чи бодай ближчого йому за менталітетом Симона Петлюру? Виникає запитання: які історичні цінності продовжує сповідувати нова українська влада? Звісно, що напередодні парламентських виборів треба задобрити ту частину електорату, яка шанує советську "героїчну" історію, а "бандьори" в Галичині і так проголосують за НСНУ і "Батьківщину", навіть без присвоєння звання Героя України Степанові Бандері. Утім, якщо наша влада буде й далі йти лише у фарватері такої політичної кон'юнктури, не зважаючи на глобальні історичні цінності українського народу, далеко вона не зайде, і порушення балансу національних цінностей може спричинити її крах.

Satisfied with your investments?

COME AND SEE US FOR A SECOND OPINION

No Cost No Obligation

Transfer your Mutual Funds to our
Wealth Management Group
and receive a bonus gift

\$25,000 minimum transfer Dinner for two
(\$100 value)

\$50,000 minimum transfer Getaway package
for two

Offer valid until November 30, 2005

For more information contact our Wealth Management Group

Max Trojan 1-800-46J-5941

Andrew Yevchenko 1-800-461-5941

Wasył Saluchok 905-238-1881

www.buduchnist.com

БУДУЧНІСТЬ
КРЕДИТОВА СПІЛКА

Еліта: лакеї чи лідери?

Ющенко, вочевидь уподобавши собі західну ідею про демократію, як систему найманих менеджерів, підкреслює, що найвищі керівники України мають бути служителями, слугами, мало не лакеями народу. Про “слуг народу” ми вже чули в тоталітарну епоху. Чи пасує така постановка питання сьогодні і чи відповідає наша сьогоднішня керівна еліта історичним очікуванням українського народу, одвічно вистражданий національно—державницькій ідеї? І ким справді повинні бути наші керівники — найманими працівниками чи справжніми провідниками ідей?

Зараз слово “люстрація” стає все більш неможливим і недоречним і вже вважається некоректним і безглуздом питати: ким ти був до 1917, 1939, 1991 року, в епоху кучмізму, чи навіть під час Помаранчевої революції? Може в цьому і є сенс, бо талановитий менеджер завжди ним залишається і буде ефективно, з максимальною віддачею сил без огляду на добро чи погану ідеологію працювати на систему, яка йому забезпечить якнайвище кар’єрне просування. Це і є засадничим принципом природженого менеджера-яппі - “білого комірка”. Ющенко вступив до лав КПРС 1977 року, у розпал переслідування дисидентів, у той час, коли в мордовських таборах сиділи Чорновіл і Лук’яненко. Що, тоді доросла і розумна людина не могла зрозуміти, де добро, а де зло? Чомусь факту вступу Президента до компартії немає у його біографії на офіційному сайті: соромно чи що, чи це незначна віха у біографії такої значної особи? Тимошенко свого часу теж була чудовим комсоргом. Про інших чільних діячів ЦК ВЛКСМ, таких як Зінченко, вже й згадувати не доводиться.

Зрозуміло, якщо би не Чорновіл, Лук’яненко і ще декілька десятків сподвижників — борців за волю України, які, розбурхали тоталітарне болото і запалили ідеями незалежності багато людей, то Ющенко, Тимошенко, Зінченко, Кінах і всі інші й надалі були б гарними “білими комірками” тоталітарної системи, гарними комуністами і комсомольцями і невідомо чому, що Луценко міг би тоді стати кимсь іншим, аніж його батько, а саме першим секретарем обкому чи міському КПРС?

Щастя цих людей, наших сьогоднішніх лідерів, у тому, що історична доля сприяла їм і дала можливість пожинути ті плоди, яких вони не сіяли. Деколи, десь підсвідомо нарікаючи на минуле цих людей, колишніх комуністів, комсомольців і кучмістів, ми все ж їх любимо і цінуємо, бо вони пройшли Майдан і, хоча це не мордовські табори, та все ж не дурничка, а те, що витерпів Ющенко особисто, може поставити його в один ряд з дисидентами. Ми сподіваємося, що поряд з бажанням досягнути керівних посад у державі і зробити кар’єру, у цих людей все ж була і є частка бажання зробити щось для народу і боротися за утвердження справжньої української державності. У цих людях, сучасних українських неофітах, які на 90% є російськомовними і ніколи раніше у своєму житті не підозрювали про існування Донцова чи Липинського, прокидаються, за словами Володимира Винниченка, паростки отієї “української ніжності”, яка змусить їх врешті стати справжніми патріотами України, але це повинно статися якнайшвидше.

Аби бути справжнім лідером української держави, недостатньо лише ходити у вишиванці, чи купувати на Сорочинському ярмарку глечики для себе і глиняні свищики для своїх дітей. Треба вміти дати належну історично оцінку віковичному гнобленню України і вшанувати справжніх її героїв, замість того, аби нагороджувати званням Героя України вояків Червоної Армії, чи в присутності 300 журналістів помпезно святкувати ювілей розсадника русифікації і символу тоталітаризму “Артеку”. Треба вміти також чітко висловлювати свою особисту позицію як українського лідера щодо неприйнятності участі України в наднаціональних органах СНД, а не спихати це на Верховну Раду. “Політично я виходжу з того, що одержати на це схвалення парламенту нереально”, — заявив Ющенко на саміті СНД в Казані. А якщо одержати на це схвалення парламенту було б можливим, тоді що, можна з радістю йти в кабалу до Росії?

Якщо Президент хоче бути лише слугою чи менеджером, то вочевидь він ніколи не стане справжнім лідером нації, особливо в найбільш доленосні для своєї держави історичні моменти.

Ілько ЛЕМКО

Троха про кльозети

Кльозетне виборче обмеження. Індію вважають однією з найдемократичніших держав Азії. Однак відтепер права деяких її громадян, які захочуть бути обраними до місцевих органів влади, будуть значно обмеженими. Міністр розвитку сільських громад Рудхуванж Празад Сінгх пропонує новий закон, згідно з яким у депутати сільських рад можуть висуватися лише такі громадяни, які мають у своїх будинках туалети. Міністр вважає, що депутати повинні бути прикладом для інших громадян і не справляти своїх природних потреб де-небудь.

Як сказав міністр в інтерв’ю BBC, понад 65% сільських мешканців Індії використовують для випорожнення свого організму подвір’я, вулиці, узбіччя доріг та залізниць, поля, кущі та інші випадкові місця. Світова організація туалетів (World Toilet Organisation) підрахувала, що люди користуються вбиральнею 6-8 разів у день, а загалом проводять у цих закладах до трьох років свого життя! Якщо зважити на те, що в Індії понад півмільярда людей не користується туалетами, то можна лише уявити, наскільки ця проблема важлива для такої перенаселеної країни. Обмеження стосується лише депутатів сільських рад, бо вважається, що народні обранці до міських та вищих представницьких органів таки користуються кльозетами.

ООН воює з унітазами. Поки в Індії намагаються встановити мушлі для потенційних кандидатів місцевого самоврядування, експерти із світових запасів води, що під егідою Об’єднаних Націй зібрались вкінці серпня у столиці Швеції на відкриття конференції World Water Week, накиннулися на унітази розвинених країн.

Двоє з п’яти людей на планеті не має доступу до туалетів, але забезпечувати їх кльозетами із зливними бачками немає змісту, стверджують учасники конференції. Сучасний сифонний бачок, винайдений більше ніж століття тому англійським сантехніком-інженером Томасом Краппером є дуже коштовним і вживає забагато води. “У час коли більше ніж одному мільярдів жителів вкрай бракує життєво-необхідної вологи, в розвинутих країнах за рік щоб змити приблизно 400-500 літрів сечі і 50 літрів фекалій які продукує в середньому кожна людина, витрачається 15 000 літрів чистої води”, відзначає рапорт Столькгольмського інституту навколишнього середовища.

Програма, яку поставила перед собою у 2000 році ООН аби забезпечити кльозетами 1.75 мільярдів людей з 2.6 мільярдів, які взагалі не користуються цим недавнім винаходом людства, дещо не вдається. Навіть більше, чудернацький план світового співтовариства встановлювати щодня біля 95 000 туалетів у день протягом наступних десяти років виглядає далі примарним. Вирішення проблеми експерти тепер вважають запровадження індивідуальних екологічних “сухих” унітазів. Принцип їх дії полягає в тому, що вони можуть відділяти вологу, а сухі залишки використовуватимуться як добрива. Проте, критики цього проєкту заперечують у його доцільності, аргументуючи тим, що для прискорення процесу розкладу екскрементів необхідні хімікалії, а саме встановлення таких екологічних систем є задорогим, окрім інших незручностей пов’язаних із їх наступним доглядом.

Тим не менше, ще в квітні на попередній зустрічі в ООН з цього питання Maprapet Кетлі-Карлсон з Канади, голова Global Water Partnership закликала щоб світова спільнота взяла до уваги “серйозний, науковий погляд на... дизайн туалетів”...

COMPUTER SERVICES AND REPAIRS

e-mail: Vsmishny@hotmail.com phone: (613)761-5786
**Virus Removal - Diagnostics - Repairs - Upgrades - Web Design -
 Home and Office Networking - Repairs Household Equipment**

Computers and peripheral devices — repairs, upgrades, maintenance. Complete anti-virus scan and virus removal, data restoration, software installation. Web Design, including maintenance and updates. Installation of new and recharged cartridges for laser and jet printers and copy machines. Assistance in setting PC configuration — the best performances per \$1 invested guaranteed. Local networks — layout, connection and maintenance.
Repair of Audio - TV - Home Theaters - Video - Stereo - Phones

**“Оттавський Вісник” запрошує всіх бажаючих до співпраці
 і чекає на Ваші статті, листи, фотографії чи пропозиції**

...продовження зі стор. 1

Галичан позбавляли права вільно пересуватися країною та виборчих прав.

Українські громадські організації боролися за таке визнання понад 20 років. Канадський уряд не лише визнав помилки минулого і попросив за них вибачення. Він виділив ще 2,5 мільйона канадських доларів на вшанування пам'яті невинно постраждалих галичан. На ці кошти буде встановлено меморіальні таблиці, пам'ятні знаки, проводитимуть дослідження та видаватимуть книги про ці сумні події канадської історії. Лише одна жінка, яка була інтернована в дитинстві, 97-річна Марія Марко дожила до нашого часу.

Left to right: Borys Wrzesnewskyj, MP, Mr. Paul M. Grod, Vice-President of the Ukrainian Canadian Congress, Prime Minister Paul Martin, Liza Frulla, Minister of Canadian Heritage, Dr. Lubomyr Luciuk, Director of the Ukrainian Canadian Civil Liberties Association, Walt Lastewka, MP (St. Catharines), Mr. Andrew Hladyshevsky, President of the The Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko

Ющенко провів зустріч із прем'єр-міністром Канади

На початку року, під час засідання комісії Україна-НАТО Президент України В. Ющенко провів зустріч з прем'єр-міністром Канади Полом Мартіном. Розмова, яка тривала близько 30 хвилин, відбулася перед засіданням комісії. З української сторони також були присутні секретар РНБОУ Петро Порошенко, віце-прем'єр-міністр з питань євроінтеграції Олег Рибачук, міністр закордонних справ Борис Тарасюк. Під час зустрічі сторони обговорили питання двосторонніх стосунків і тему євроатлантичної інтеграції України. Також однією з тем зустрічі була торгово-економічна співпраця між двома державами. Пол Мартін зауважив, що Канада готова генерувати значні інвестиції в українську економіку, але для цього має бути створений сприятливий клімат. У відповідь на це Віктор Ющенко підкреслив, що для його команди є «питанням номер один повернути довіру інвесторів». Під час зустрічі співрозмовники обмінялися запрошеннями відвідати свої країни. Одна з них відбудеться восени цього року.

ЧАС НА НОВІ СТІНИ. Версія європейська

Будівельні фірми, які відзначилися на ізраїльському загороджувальному проєкті, Євросоюз залучить до будівництва нового східного кордону.

Інформацію «Німецької хвилі» про побудову загороджувальної стіни на кордоні Євросоюзу із Україною, Росією та Білоруссю, підтвердила впливова ізраїльська фінансова газета Globes. Газета пише, що на побудову стіни європейців спонукала незахищеність кордонів трьох східнослов'янських країн від зростаючої кількості нелегальних мігрантів з країн Азії, котрі, манівцями долаючи сотні кілометрів, намагаються прорватися до Євросоюзу. Globes наголошує на тому, що керівництво ЄС вже не раз критикувало український уряд за недостатню ефективність та наполегливість у боротьбі з нелегальною міграцією. Водночас газета дивується з того, що боротися з цим явищем європейці вирішили, взявши за основу саме ізраїльський захисний мур і запросивши на його побудову

ізраїльські фірми. Особливо з огляду на те, що ЄС на офіційному рівні неодноразово засуджував проєкт побудови ізраїльського захисного мур, вказуючи на порушення прав цивільного палестинського населення.

Контракт на побудову європейської стіни з однією із європейських фірм, що представляє інтереси Євросоюзу, на постачання та обладнання захисного мур системними відеоспостереження, дистанційного контролю та сигналізації підписала ізраїльська фірма «Магаль», яка опікується технічним забезпеченням проєкту захисної стіни в Ізраїлі. На другому етапі до участі у побудові стіни доєднається інший ізраїльський технологічний гігант — концерн El Far electronics, який переміг у тендері на проєктування та комплектацію захисного мур.

За оцінками військових експертів, на здійснення проєкту ЄС витратить декілька сотень мільйонів доларів, враховуючи витрати на встановлення веж спостереження, будматеріали та технологічне обладнання. Прокладання одного кілометра захисного мур фахівці оцінюють у 2 мільйони доларів. Ця сума є лише трохи вищою від тієї, яку платить ізраїльський уряд підрядчикам, що будують стіну уздовж ізраїльсько-палестинського адміністративного кордону.

Представники компанії «Магаль», усвідомлюючи широкий суспільний резонанс, який проєкт нового захисного мур викличе у Східній Європі, наразі утримуються від коментарів. Проте ізраїльські політики скористалися нагодою, щоби піддати різкішій критиці зовнішню політику Євросоюзу, який з одного боку засуджує Ізраїль за зведення захисної стіни, щоб запобігти проникненню терористів, а з іншого боку готує проєкт копії цієї ж стіни, яка ізолює громадян України, Білорусі та Росії від західних сусідів. У представництві Європейської комісії в Україні українським журналістам заявили, що вони інформацію «Німецької хвилі» коментувати не будуть. Такі коментарі, за твердженням представництва, може давати лише офіційний речник, який вийде з відпустки не раніше як 30 серпня.

Директор Європейського інституту інтеграції та розвитку Дмитро Видрін, назвав таку інформацію повним абсурдом. Він вважає, що Європа створена для того, аби руйнувати стіни, а не зводити їх. Крім того, для ЄС стіна є елементом волюнтаризму і авантюризму, вона суперечить духу і філософії Євросоюзу. Заступник голови Української народної партії, надзвичайний і повноважний посол Антон Бутейко зауважив: якщо плани будівництва цієї загрози на кордоні є правдою, то це буде означати, що в Європі є привиди антикомунізму, «замішані» на антиукраїнськості, які хочуть відірвати Україну від Європи. Натомість народний депутат від блоку «Наша Україна», член парламентського комітету з питань Європейської інтеграції Роман Зварич зазначив: що ситуація навколо нової огорожі для нього є тривожною та незрозумілою. І додав, що він буде скеровувати депутатське подання до Міністерства закордонних справ з метою отримати офіційне пояснення щодо цього, зокрема і від Євросоюзу через МЗС. Ну що ж. Почекаємо — побачимо що є правдою.

Дмитро КАНЕВСЬКИЙ, Ізраїль, Юрій ТИШКІН

Найпевніше місце, де завжди можна отримати число «Оттавського Вісника»

— кредитова спілка «Будучність»

913 Carling Avenue, Ottawa ON K1Y 4E3

Tel: 613-722-7075

Відчинена:

Від понеділка до п'ятниці з 11.00 до 18.00

В суботу з 10.00 до 15.00, вівторок, неділя — вихідні

Приватні оголошення стосовно пошуку-надання праці, та пошуку-винайму помешкань і т.п. друкуються безкоштовно. Комерційні оголошення — за домовленням.

До уваги передплатників,

«ОВ» видається не щомісяця, а в залежності від наявних зібраних коштів. Заохочуйте своїх знайомих підтримувати датками наше видання! Жертводавцям надається посвідка для відтягнення від податку.

Хай ВАШІ податки працюють для ВАС!

Спрямуйте самі свої податки туди — де вони приносять користь українській громаді!

Оттавський відділ УКСС вдруге провів День молоді на українській оселі і дякує за сприяння парохів УГКЦ Св. Івана Хрестителя Кирилу Микитюку та парохів УПЦ Успіння Богородиці Ігореві Охрімчуку. Час проведений на природі марно не пропав....

...можна було позмагатися у спортивних турнірах,
...спробувати піймати хитру рибу,
...знайти якнайбільше грибів,
...або й відпочити у прямому змісті слова.

ОТТАВСЬКИЙ ВІСНИК НА ІНТЕРНЕТІ: <http://ov.ottawa-litopys.org>

Establishing a Ukrainian soccer team in Ottawa is looking for players

Team Name: S.A. Ukraina **Location:** Ottawa. **Needed:** Committed Ukrainian players to play on men's soccer team in official Ottawa Carleton Soccer League. This team will be competing in the Indoor Winter League, and Outdoor Summer League. **Starting:** Indoor Winter League beginning in November, and also for the summer outdoor League Deadline for the Indoor Winter League: November 7th 2005.

Players needed by late October at the latest.

Age: 14-55. **Skill Level:** None Required

The Purpose: To bring together Ukrainians throughout the city through sport. Whether you want to play for the team, come and support the team, help run the team, anything at all we would like any Ukrainian to participate. I would ask everyone to please not hesitate in contacting me as I will fully welcome anyone interested, and nobody will be turned aside if committed. Please tell your Ukrainian friends, family, everyone you can and come and bring together the Ottawa Ukrainians!

Primary Contact Information:

Marc Lapointe-Denysevich (English only) (613) 748-1240,
marc_lapointe10@yahoo.com

Secondary Contact Information:

Andriy Popowych (Ukrainian and English)
613 - 834-3646, popowych@sympatico.ca

Monday, October 10, 2005

THANKSGIVING DAY

Ukrainian

Dinner & Entertainment

Party: 4 pm - 9 pm Dinner 5 pm - 7 pm

Ukrainian Banquet Hall

1000 Byron Avenue, Ottawa, ON

Adults \$7 Family \$12

Phones:

613-237-8682, 866-8682

Ваша реклама або повідомлення може бути тут

"Оттавський Вісник" запрошує всіх бажаючих до співпраці і чекає на Ваші статті, листи, фотографії чи пропозиції

... продовження зі стор. 5

— членами законодавчої асамблеї, керівниками громадських організацій і пересічними людьми. З великою приємністю я виконав свій офіційний обов'язок, вручивши Почесну грамоту Голови Верховної Ради України видатному громадському діячеві Петру Саварину. Про численні добрі справи цієї скромної людини, яка присвятила своє життя збереженню самобутності української культури, пропагуванню її вічних цінностей, я неодноразово чув впродовж мого перебування в Едмонтоні.

Офіційна частина мого візиту до провінції включала зустрічі з віце-генерал-губернатором Альберти та рядом посадових осіб. Показовим є те, що в ході зустрічей з цими особами, обговорюючи широке коло питань співробітництва, я відчув великий інтерес до нашої країни та бажання поглиблювати таку співпрацю. Доказом цього стало рішення прем'єра провінції вдруге відвідати Україну на чолі делегації підприємців і урядовців у 2006 році.

— Якою є сьогодні Україна для пересічного канадця? Чи досі не вистачає інформації, яка б допомогла адекватно сприймати нашу державу? Які заходи для цього вживає посольство України?

— Приємно констатувати, що Україну в Канаді знають з найкращого боку. До українців ставляться як до порядних, працьовитих і талановитих людей. Напевно, такому ставленню посприяли й теплі почуття до видатних представників української спільноти, таких як колишній генерал-губернатор Канади Рамон Гнатишин, колишній прем'єр Саскачевану Рой Романов, колишній міністр сільськогосподарства Євген Веллан, сенатори Павло Юзек і Рейнел Андрійчук та багато інших. Багато пересічних канадців мають «гастрономічні почуття» до України, бо за своєю популярністю вареники впевнено обійшли італійські равіолі, а українське пиво швидко розбирають з прилавків магазинів.

Але, що набагато приємніше, Україну сприймають як висококультурну націю, дякуючи і творчим самодіяльним колективам, і таким професіоналам, як Київський камерний хор, яскравим талантам — скрипалю Василю Попадюку та піаністу Сергію Салову.

Посольство використовує всі наявні засоби, щоб поширювати інформацію про сучасну Україну, її культурний, економічний та інвестиційний потенціал. Із цією метою ми використовуємо кожну нагоду, зустріч, інтерв'ю, інформаційне повідомлення, прийом, публічний захід, конференцію тощо. Посольство поширює матеріали рекламного характеру та більш специфічного спрямування (економічні огляди та інше), підготовлені в дипломатичній установі. Враховуючи тотальну комп'ютеризацію країни, ми створили і підтримуємо інтернет-сторінку (www.ukremb.ca), де розміщується оперативна й цікава інформація про Україну, її сучасне політичне та економічне становище, розвиток відносин з Канадою, а також прес-релізи посольства та інші інформаційні повідомлення. Не можу не згадати реалізацію простої та цікавої ідеї — семінару з унікального мистецтва української писанки, що було проведено на Великдень.

Серед масштабніших заходів хотів би виокремити фестиваль українського кіно, де було представлено такі картини, як «Мамай» Олеся Саніна, «Золота лихоманка» Михайла Белікова та «Голос трави» Наталії Мотузко, короткометражна стрічка «Невелика подорож на великій каруселі», а також мультиплікаційні фільми «Як у нашого Омелечка невелика сімечка», «Йшов трамвай дев'ятий номер» та «Одноразова вічність». Така творча праця дає можливість показати нашу країну в новому світлі й, можливо, для багатьох — відкрити Україну досі невідому.

«РОМАНТИЧНОГО ПРОРИВУ НЕ БУДЕ. БУДЕ ПЛАНОВИРНА СТРАТЕГІЯ»

— На Заході увесь час вітають економічне зростання в Україні. Серед інших це стосується й канадських урядовців. Проте про підвищення інтересу канадських бізнесменів до роботи на українському ринку не чути. Чому?

— У питанні активнішого залучення канадського бізнесу високі темпи економічного зростання, звичайно, є позитивним, але не вирішальним фактором. Канада належить до торговельних націй, 46% ВВП якої складає експорт, і в цій сфері працює кожен третій канадець. Як я вже раніше зазначав, Канада в економічному плані

продовження на стор. 19

11 червня 2005 р. у Соборі Св. Івана Хрестителя в Оттаві відбулася музично-художня програма «НАД НАМИ — НЕБО!» за участю СЕСТЕР ТЕЛЬНЮК (Київ) та художника Ігора ПОЛІЩУКА (Торонто-Львів)

УКСС оттавського відділу, яка була ініціатором та організатором цього культурного заходу висловлює подяку о. Кирилові Микитюкові за безкоштовно надане приміщення і нічліг для музикантів та звукорежисерів; паньству Юлії та Іванові Войчишинам за нічліг сестер Тельнюк і теплий прийом після концерту-виставки всіх учасників та задіяних у заході осіб; Михайлові Ридзакові за проведену екскурсію по Оттаві і опіку наступного дня для наших гостей, а також тим хто, допомагав у проведенні програми, та всім присутнім на концерті, котрі своєю участю підтримали талановитих українських митців.

Всі наші гості, самі відзначили що теплий прийом у канадській столиці був одним з найкращих із їхнього цілого туру Америкою та Канадою, залишилися дуже задоволеними і повезли до Києва теплі спомини про українську Оттаву.

Музична група грає для ВАС

Весілля, банкети,
свята, ювілеї, заборони
і таке інше.

Телефон:
(613) 864-1607

Мама Раїса

829-4935

вареники/пироги:
з картоплею, капустою,
вишнями;
пельмені, вушка,
борщ, голубці.
Обслуговуємо урочистості,
полагоджуємо приміщення
для банкетів

Януковича мали “замочити” свої

Народний депутат Юрій Кармазін вважає, що під час минулорічної передвиборної кампанії влада планувала вбити свого ж кандидата — Віктора Януковича. Депутат стверджує, що “Янукович був обраний владою не для перемоги, а для поразки. В якості не туза, а карти, яку легко побити. Він заявив: “Після того як Ющенко вижив і план (замаху на кандидата від опозиції) провалився, в дію вступив план “Б” — смерть іншого кандидата.”

Далі він розповів, що шостого жовтня Янукович перебував із робочим візитом в Ужгороді, а наступного дня мав виїхати машиною на Міжнародний економічний форум до Львова. І саме в цей час Кармазін отримав інформацію про те, що готується фізична ліквідація Януковича. На його думку, це була “виправдана” тактика влади, яка налякала втрати рейтингу її кандидата після водевільного попадання яйцем в Івано-Франківську. В Адміністрації президента вдалося переконати Януковича зіграти в іншому сценарії. Щоб показати агресивне ество “западєнців”, було вирішено біля вїзду на Львівщину імітувати напад із застосуванням вогнепальної зброї.

Але тільки декілька осіб на Банковій знали, що замовний вбивця отримав команду стріляти на ураження (!). Все було прораховано до деталей. Януковича вбивають, а виправданням для команди було би те, що снайпер поцілів випадково. Про сценарій ніхто би і не пробував проговоритися, інакше сів би за співучасть. Убивство викликало би в Україні шок і спричинило скандал на міжнародному рівні. Кучма оголосив би надзвичайний стан та міг скасувати вибори. Команда Ющенка була би під підозрою. І всі вважали би за благо, що біля керма залишились Кучма, головна заслуга якого перед вітчизною — 10 років без крові.

Дізнавшись про такий задум влади, опозиціонери швидко зреагували. Того ж дня з трибуни Верховної Ради Кармазін озвучив цей задум, назвавши посадовців, які мали його втілити в життя, — заступника МВС Микитенка і начальника департаменту зовнішнього спостереження МВС Прилипського. Інформатори, усвідомлюючи важливість моменту, своєю чергою погодилися підтвердити сказане в суді. Після цього Янукович не поїхав на форум, а вирушив до Москви, мабуть, жалітися Путіну на “побратимів”. Цікаво, чи подякував Янукович своїм опонентам-рятувальникам?

Кучма проколовся

Кучма, виплутуючи з халепи свого найкращого дружбана Путіна, звичайно ж назвав бздрами заяву Сороса про те, що Путін радив йому стріляти по людях на Майдані. Леонід Данилович у своєму звичному стилі дуже дотепно відповідав, і вже ніби гідно виходив із ситуації, але під кінець своєї впевненої заяви проколовся: ну хто ж, мовляв, плестиме такі несусвітні дурниці “по телефону?” А хто казав, що Путін давав поради “по телефону?” Сорос не казав, чи радив Путін

При Кучмі в Україні стало більше психів

За останні десять років стан психічного здоров'я громадян України різко погіршився. Такі негативні тенденції відзначають українські психіатри. Особливо є поширенням серед українців алкоголю та наркоманії. За офіційними даними, кількість наркоманів зросла у 3,3 рази. Але, за неофіційними даними — їх вдєсятеро більше. Кількість алкоголіків у порівнянні з даними десятирічної давнини, зросла вдвое. Показниками такого зростання є смертність від цирозу печінки, кількість самовбивств, аварій та злочинів, скоєних у стані алкогольного сп'яніння. А передумовами — низький рівень життя, безробіття та пропагування алкоголю, зокрема через рекламу. Приклади самогубств у стані

алкогольного сп'яніння здебільшого фіксуються як у великих промислових містах так у сільській місцевості. За даними психіатрів, зростають також показники розумової відсталості серед дітей. Зокрема, в середньому на 30 відсотків збільшилася кількість дітей, поставлених на психіатричний облік. Середдорослих — особливо збільшилася кількість людей, які знаходяться на межі нервового зриву. Також за останні кілька років зросла інвалідність по психічних захворюваннях — з 500 до 522 людей на 100 000 населення.

За статистичними даними, самогубства серед працівників правоохоронних органів у порівнянні з 1990 роком збільшилися з 13 людей на 100 000 населення до 21. Водночас, самовбивств серед військових поменшало. Приблизно до 2000-го року було видіме зростання самовбивств, особливо в армії і лише за останні 5 років тенденція трохи пішла на спад. Але це зв'язано зі скороченнями серед військового складу і зменшенням термінів несення служби в армії.

В ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ КУЧМУ ЗНАЙШЛИ НА САРДІНІІ З ГОРІЛКОЮ “РОСІЙСЬКИЙ СТАНДАРТ”

Екс-президент України Леонід Кучма разом з дочкою Оленою і зятем Віктором Пінчуком на день незалежності відпочивали на Сардинії. Про це пише видання “Комерсант-Україна”, що описує вечірку в клубі Billionaire, що належить власникові команди Renault “Формули-1” Флавіо Бріаторе, присвячену презентації горілки “Російський стандарт”. “Несподівано для пана Таріко його новий алкогольний бренд вирішили підтримати гості готелю Cala di Volpe. За обідом горілку Imperia із задоволенням скуштував колишній президент України Леонід Кучма в компанії свого зятя Віктора Пінчука, дочки Олени і підприємця Германа Хана з дружиною”, пише видання. Горілка Imperia коштує в Billionaire 550 євро за пляшку, але для учасників вечірки пропонувалася безкоштовно. Номер в Cala di Volpe коштує від 1000 євро на добу за номер.

День з чистого аркуша

Дивлюсь на Віктора Андрійовича, згадую Михайла Сергійовича, Леоніда Макаровича, Леоніда Даниловича...

Бути президентом — особливо в нашій країні, особливо зараз — це означає бути і лідером нації, і головнокомандувачем, і менеджером, і пастирем, і сам-собі-піарником. І, між іншим, батьком — у прямому, зокрема, смислі цього слова. Робити тисячу справ водночас — неможливо, не будучи Цезарем. Але, згідно з суспільними очікуваннями, Ющенкові доведеться. Але хотілося б, щоб перед тим він накладав би на чистому аркуші паперу стовпчик найголовніших, першочергових справ.

Забути, як це не важко, про бджіл, Сорочинці, Саакашвілі, родичів і кумів. Склеїти країну, розколоту виборчою кампанією. Запитати генпрокурора, чому замовник убивства журналіста Гонгадзе ще досі на свободі. Дати по руках тим, хто плутає державний бюджет із шоколадною фабрикою. Визначитись, куди йдемо — в ЄП з Путіним, чи в ЄС із Квасневським. Попросити прем'єр-міністра ще раз все згадати і вдруге заповнити декларацію про доходи. І таке інше.

І про мораль. Мало на Биківнянських могилах щороку виголошувати правильні слова про злочини Сталіна і цинізм попередньої влади. Мало підписати папірець з текстом указу про створення інституту національної пам'яті. Треба нарешті взяти на себе відповідальність перед країною і визнати ветеранів УПА борцями за незалежність, по суті, зняти з них тавро “колаборантів”. Чого б це не коштувало з передвиборчої точки зору. Так, їх лише кілька десятків тисяч, а обдурених комуністичною пропагандою мільйони. Авторитет і сила політичного лідера вимірюються не у словах, а у сильних вчинках.

Перший День Незалежності Віктора Ющенка як глави держави минув. У звичайний робочий день президент може зробити дуже багато. Якщо для початку, дістане звичайний білий аркуш...

Вахтанг Кіпіані, “Контракти”

3 нових анекдотів:

«Після скандалу довкола машини свого сина Віктор Ющенко зрозумів, чому Кучма так сильно не любив журналістів «Української Правди»...

УКРАЇНСЬКІ СКОРОБАГАТЬКИ

Минулого року донецький бізнесмен Ринат Ахметов не лише зумів залишитися найбагатшою людиною України, а й посилив свої позиції у рейтингу 50-ти найбільших товстосумів Центральної і Східної Європи, перемістившись з восьмого на шосте місце. Така інформація польського тижневика "Впрост", яку він подає у своєму рейтингу найбільших багатіїв пострадянської частини Європи. Капітал Ахметова (завдяки перебуванню при владі Віктора Януковича) оцінюється 3,5 млрд. доларів. Не менш успішним видався 2004 і для зятя президента Кучми Віктора Пінчука, чії статки зросли до 2,5 мільярда доларів. Це дозволило йому переміститися на 10-те місце. 12-те місце посів теж українець — головний акціонер групи "Приват" Ігор Коломойський, чії капітали оцінено 2,2 млрд. доларів. З невеликим відривом від нього, на 15-му місці, розташувався співвласник Індустріального союзу Донбасу Сергій Тарута, який володіє нині капіталом 1,9 млрд доларів. Останній з п'яти українців, які цьогоріч потрапили до рейтингу найбагатших людей Центрально-Східної Європи, — Олександр Ярославський, котрий є на 27 позиції із 850 мільйонами доларів. Після відходу Кучми українські олігархи намагаються втекти зі своїми капіталами до країн Євросоюзу, зокрема, й через Польщу. Як приклад, "Впрост" наводить спробу Сергія Тарути придбати металургійний завод у місті Ченстохові, яка закінчилася невдачею, а також не названі конкретно інвестиції Ігоря Коломойського в польську економіку.

А цього року до списку долучився П. Порошенко. Частина власності Порошенка оформлена на його батька Олексія Івановича. За даними інтернет-видання "Версії", до складу концерну "Укрпромінвест" входять: ДП "Укрпромінвест-кондитер": Київська кондитерська фабрика ім. К. Маркса (24,9% акцій); Вінницька кондитерська фабрика; Кременчуцька кондитерська фабрика; Маріупольська кондитерська фабрика (49% акцій). ТЗОВ "Укрпромінвест-авто" — офіційний агент АТ "Авто-ВАЗ", офіційний дистриб'ютор АВТТ "УАЗ", дилер ВАТ "ГАЗ", найбільший постачальник автомобілів ІЖ, ЗІЛ до України, офіційний імпортер автомобілів KIA (Корея), HYUNDAI (Корея), ISUZU (Японія), SUBURI (Японія), SAAB (Швеція), скутерів і мотоциклів YAMAHA та KAWASAKI (Японія). ТЗОВ "Укравтозапчастини" (постачання та оптова реалізація запасних частин, вузлів, агрегатів, шин і тощо). Торговий Дім "ICTA" (виробництво і реалізація акумуляторних батарей); ВАТ "Черкаський авторемонтний завод" (випуск малих автобусів міського типу "Богдан", збирання мікроавтобусів на базі автомобілів "Газель", випуск аварійної майстерні для ремонту магістральних газопроводів на базі автомобіля КраЗ-260Г та ін.). ВАТ "Луцький автомобільний завод" (збирання автомобілів ЛуАЗ, УАЗ, ВАЗ). ВАТ "Завод "Ленінська кузня" (будівництво суден типу "річка-море"). Філіал "Транспортно-експедиційне підприємство" (вантажні і пасажирські перевезення по Україні, державах СНД, Балтії, Східної та Західної Європи). компанія "Автоекспо" (організація найбільших в Україні виставок автомобілів, запчастин, сервісного обслуговування). Таксопарк у Києві, три цукрових заводи, Липецька кондитерська фабрика "Ліконф" (Росія), банк "Мрія". Крім того, Порошенко контролює 5-й телеканал, "Ніко-ФМ" і газету "Правда України".

Помаранчева революція втрачає велич

Financial Times, Британія

Двійник Юлії Тимошенко

Кілька місяців тому західне інвестиційне співтовариство мало сумніви щодо реального прогресу Помаранчевої революції в Україні. Нам говорили, що один з найрозрекламованіших за підтримки США кольорових продемократичних і проринкових політичних рухів — новий український уряд — урятує країну від реакційного минулого. Україна заслужила на таку репутацію через корупцію і неефективність, і лише деякі інвестори були готові ризикувати, розробляючи ресурси країни і наймаючи на роботу її громадян. Однак тепер сумніви майже цілком розвіялися, і ситуація в Україні цілком зрозуміла. Все так само погано, як і до Помаранчевої революції. Замість того, щоб домогтися фактичної незалежності країни від Росії, олігархічний уряд навпаки дозволив їй залишитися економічною колонією. До речі, над усією цією плутаниною зберігається досить значний піар-контроль. Це наразі єдина з імпортованих американських технологій, що працює. Прогрес, або його цілковитий брак в українській нафтовій галузі — добра ілюстрація того, як країна продовжує скочуватися до застою, що може перетворитися в абсолютний занепад.

Forum for Studies of the History of the UPA
Форум дослідів історії УПА

ЄВГЕН ШТЕНДЕРА

головний редактор
e-mail: e.shtendera@ottawa-litopys.org
tel: 1.613.7263187

запрошуємо відвідати нашу сторінку на Інтернеті
<http://forum.ottawa-litopys.org>

Оттавський відділ Української
Канадської Суспільної Служби запрошує
до членства та співпраці всіх бажаючих!
Підтримуйте словом та ділом діяльність
нашої Служби! Записуйтеся у члени
оттавського відділу

На даний момент УКСС в Оттаві, це:

- надання соціально-побутової допомоги
- надання порад в іміграційних потребах
- інформаційний вісник
- дитяча група для дошкільнят
- В проєкті розробляються також інші програми, напр.:
- відвідування самотніх людей, доручення обідів старшим особам із обмеженою або частковою автономією
- створення гуртку ручних робіт, бази інструментів для безкоштовного випозичання "Сам собі майстер",
- фонду меблів та одягу для новоприбулих,
- дискусійного клубу і т. п. харитативно-допомогових та культурно-освітніх потреб нашої громади.

Але якщо у вас є своє бачення, що потрібно сьогодні для української громади в Оттаві, чекаємо на вас та всі ваші пропозиції.

Беріть участь у наших програмах!

Включайтеся у працю добровольців!

Пам'ятаймо! Наша сила в нас самих!

Сьогодні допоможете ви—завтра допоможуть вам!

Телефон: (613)843-8206, e-mail: tmarta@estart.com

Поштова адреса: UCSS Ottawa Branch,
820 Forest St., Ottawa ON, K2B 5P9

Осінній Фестиваль

Зробіть вклад у Терміновий Депозит
або GIC і скористайтеся
із фестивалейних відсотків:

8 місяців 2.50%

17 місяців 3.00%

25 місяців 3.50%

Принесіть та інвестуйте \$60 000 на 17 місяців

або довше і отримайте дарунок:

міні систему JVC Mini Hi-Fi та компакт-диск Київського
камерного хору

913 Carling Av Ottawa,
ON, K1Y 4E3
(613) 722-7075

БУДУЧНІСТЬ
КРЕДИТОВА СПІЛКА

Закінчився синод єпископів УГКЦ

У ньому взяли участь 36 владик з України та з-за кордону. За інформацією прес-служби УГКЦ, головною темою засідань синоду стало питання формування, виховання та життя священників. Аналізуючи питання виховання та життя священників, члени синоду єпископів зауважили негативи, серед яких: брак східного літургійного богослов'я, ізоляція від світу, надлишок академічності і брак людяності, недостатнє знання мови тощо. За словами учасників синоду, дискусія щодо священства на цьогорічному зібранні не завершилася, а тільки розпочинається, і її продовжать згодом.

УПЦ КП та УАПЦ можуть об'єднатися уже через місяць

Українські православні церкви врешті розпочали процес об'єднання. Приклад подали УПЦ КП та УАПЦ Тернополя. Акт про початок об'єднання підписали протоієреї цих церков, — повідомляє ІА Новини-Україна. За словами голови прес-служби УПЦ отця Євстратія, це є наслідком рішень, ухвалених Священним Синодом та Вищою церковною радою Київського патріархату у лютому цього року.

Ще 2000 року на рівні єпископатів було підписано домовленості між УПЦ КП та УАПЦ про необхідність взаєморозуміння та об'єднання. Однак тоді втрутилися "треті сили", і представники УАПЦ цей процес зупинили. "Тоді процес зупинили зверху, і зараз ми бачимо, що його можна продовжити низу", — зауважив отець Євстратій. За його словами, важко сказати, як довго триватиме об'єднання, але головне, що то не питання принципу, оскільки немає догматичних, канонічних чи ідеологічних причин для поділу. Тому напевно чи процес затягнеться на роки.

На сьогодні в Україні діє понад 10,5 тис. парафій УПЦ Московського патріархату, 3,5 тис. парафій УПЦ Київського патріархату, 3,4 тис. — УГКЦ та близько 700 парафій УАПЦ.

В Україні, з приходом нової влади, утворилася сприятлива ситуація, щоб зреалізувати це об'єднання, — розповідає *релігієзнавець Андрій Юраш, доцент Львівського національного університету ім. Івана Франка* — На сьогодні внутрішнє становище УАПЦ — непевне, бо фактично немає внутрішньої єдності, де-факто вона не є об'єднаною". За його словами, всередині УАПЦ утворилося кілька груп, які перебувають у боротьбі за керівництво, вплив, а тому у церкві немає дисципліни.

„Це об'єднання — це по суті пошук виходу із складної непевної ситуації, що склалася в УАПЦ. Я думаю, що таке об'єднання є вже реалією, і може відбутися уже за місяць. Що стосується УПЦ Московського патріархату, то, я вважаю, що вона не підтримує об'єднаної процесу, — наголосив експерт з релігійних питань. Владика Львівсько-Сокальської єпархії УПЦ КП Андрій Гурак позитивно ставиться до ідеї об'єднання — про це він повідомив у коментарі „Гал-info". „Це реально зробити, — зазначив він. — Головне, щоб це було не революційно, а навпаки, еволюційно".

Секретар Львівського єпархіального управління УАПЦ Тарас Сполук зазначив, що умови, які поставив Предстоятель УПЦ КП Патріарх Філарет, значно відтягнули об'єднаний процес. „Патріарх Філарет хоче бути єдиним можливим кандидатом на Предстоятеля об'єднаної церкви, а це недемократично. Потрібно, щоб було кілька кандидатур на цю посаду", — наголосив він. Глава УГКЦ Блаженніший Любомир Кардинал Гузар, також привітав можливість такого об'єднання УАПЦ з іншими Православними Церквами України в єдину Українську Помісну Православну Церкву, і висловив сподівання, що воно буде щирим.

Комуністичний оборонець православ'я

Лідер українських комуністів Петро Симоненко видав нову книгу „Держава, релігія, народ і комуністи". У книзі головний комуніст виступає на захист канонічного православ'я в Україні (!). Зокрема, Симоненко характеризує ситуацію навколо церковного розколу як змову проти українського православ'я. Чи варто нагадувати, як нищила комуністична влада будь-які ознаки релігійності в "великому й могутньому" протягом усіх років його існування (залишаючи в спокої тільки російську православну церкву)? Чи варто нагадувати, що всі зачинателі комунізму від Маркса і до Сталіна, послідовниками яких є сьогоднішні комуністи, були відвертими атеїстами? Та й сам комуніст Симоненко до сьогодні не

виявляв ознак релігійної людини. Не дивно, що книга з'явилася саме зараз, коли всі промосковські церковні сили б'ють на сполох через переїзд греко-католиків до Києва.

Україна єдина серед країн СНД, де держава не визнала богослов'я

Любомир Гузар із сумом констатував, що, незважаючи на обіцянки Президента Віктора Ющенка визнати богослов'я наукою, Міністерство освіти та науки несприхильно ставиться до цієї ідеї. Хоча ця наука передбачала би не лише греко-католицький світогляд, а й акумулювала б погляди інших конфесій.

Богові — Боже

Релігія і політика — які ще дві речі можуть бути більш полярними? Бо одна говорить про вічне, а інша — про тлінне і скороминуче. Утім майже завжди в історії людства ці два поняття йшли поряд. Юдейський синадріон ухвалює вбити Ісуса через суто політичні причини, бо "краще, щоб один чоловік прийняв смерть, аніж щоб увесь народ мав загинути... бо прийдуть римляни і візьмуть нам і край, і народ" (Івана, 11, 48-50). Священний Синод і вся православна братія стають слухняною іграшкою російських царів, а советські попи-кадебісти, порушуючи таємницю сповіді, стають стукачами і видають на смерть і в концтабори незгідних з тоталітарною системою.

У московських православних церквах в Україні тримають тонни антиющенківських листівок. Попи, накачані грошима з Москви, агітують проти сатани, який узаконить гоніння православних укупі з пропагандою насильства, наркотиків і гомосексуальних шлюбів. Митрополит Кіровоградський і Олександрійський Пантелеїмон розповідає, що йому тричі з'являлася Божа Матір і тричі вказувала перстом на Януковича як на президента України. На плівках, оприлюднених Рибачуком під час Помаранчевої революції, кучмівські високопосадовці кажуть, що плата за пропаганду для московських церковників півтори тисячі гривень — це образа гонору, їм треба платити набагато більше.

За останній рік антиукраїнські політичні сили чомусь роблять велику ставку на релігію і Церкву на майже повністю атеїстичному Сході і Півдні України. 1999 року, вірити в Бога було не обов'язково, не вимагав політичний момент. Але ось 2004 року з Москви російські політтехнологи неросійського походження здуру радять антиукраїнським політичним силам в Україні робити ставку на "веру, царя і атечства", і всі стають раптом ревними поборниками православ'я, навіть після програшу на президентських виборах.

Наскільки незграбним є мусування православної московської ідеї в Україні під час Помаранчевої революції свідчила кількість навіжених "істинна православних" бабусь-демонстранток. Чисельність противників перенесення резиденції глави УГКЦ до Києва коливалася від двадцяти до двохсот акцентуєваних людей з російськими прапорами і чомусь з портретами царя Миколи II, який загинув від рук ідейних натхненників Наталії Вітренко, чомо вбраної у православну хустину. Вочевидь, що прихильників сатаністів, саєнтистів і вчення чучхе у Києві знайдеться набагато більше, аніж охочих боротися з "уніатською нечистю", яка загрожує вже й Лівобережжю, утім шоу must go on.

Важкість і водночас перевага демократії полягає в тому, що Греко-Католицька Церква не може відповісти тою самою експансією, насильством і кров'ю, які вчинила щодо неї комуністично-православна нечисть. Московська церква вдерлася на советських багнетах і потурала фізичному знищенню майже половини греко-католицьких священників і мирян. Греко-католики не зможуть відповісти тим самим і, за словами Наталії Вітренко, "різати православних прихожан і вішати священників".

УГКЦ може лише повернутися туди, де вона народилася і зміцнилася — до Києва, бо Галичина і УГКЦ — не тотожні поняття, як звикли завжди вважати на Сході, хоч би через те, що галичани виявилися епігонами і прийняли греко-католицьку віру на століття пізніше від Наддніпрянщини, а саме 1700 року. Зараз же галичан прихильники московської

Православної Церкви хочуть позбавити соборного єднання в єдиній Україні, бо для однієї з найбільших українських конфесій немає місця у столиці. Розбрат політичний і національний ворогам України завжди вигідно підтримувати і розбратом міжконфесійним. Православні Московського патріархату ніколи не замислювалися на тим, що різниця між ними і греко-католиками лише у догматиці і адміністративному підпорядкуванні. Календар, обрядність і літургія, а найголовніше — дух віри в них єдині. Навряд чи принцип filioque, тобто теологічний диспут на тему, чи зійшов Святий Дух від Отця і Сина, чи від Отця на Сина може становити причину духовного роз'єднання єдиного народу. А щодо адміністративного підпорядкування, то Православна Церква Московського патріархату, підкорена Москві, завжди була і є адептом політичних устремлінь і національних інтересів Росії, на відміну від Ватикану, який жодним чином не захищає інтереси ні Берлусконі, ні ЄС, ні НАТО. УПЦ МП відстоює конкретні національні і державні інтереси. Під час подій Помаранчевої революції УПЦ МП усіма правдами й неправдами закликала вірних голосувати за ставленика Кремля, натомість УГКЦ закликала лише до чесних виборів.

Московський патріархат боїться УГКЦ

Будова собору УГКЦ в Києві на лівому березі Дніпра

В офіційній заяві зі Служби комунікації відділу церковних зв'язків Українська УГКЦ "своїми діями не лише відкидає рішення Другого Ватиканського собору, що виробив найважливіші нормативи католицько-православних взаємостосунків, але і відмовляється дотримуватися виробленої етики, яка не передбачає встановлення паралельних ієрархічних структур", передає News.ru.com.

Московський патріархат дійшов висновку, що "в контексті православно-католицьких стосунків перенесення резиденції глави УГКЦ до Києва може мати вельми негативні наслідки, особливо, якщо це супроводжуватиметься наростанням місіонерської активності УГКЦ серед православних українців". (!) От де собака заритий. Своєю активністю й бажанням задовольнити дедалі більші потреби вірних у національній церкві УГКЦ справді може створювати певні "незручності" для УПЦ МП. І в тій справді є підстави хвилюватись з приводу перенесення резиденції УГКЦ до Києва ще й з огляду на створення патріархії, адже volens-polens, своєю активністю й національною позицією УГКЦ буде "сприяти" тому, що кількість вірних УПЦ МП зменшуватиметься.

І ще цікаво, які ж то рішення відкидає своїми діями УГКЦ? Після Другого Ватиканського собору відбувся діалог між Католицькою та Православною Церквами, наслідком якого стало опублікування документа "Віра, Тайнства та єдність Церкви" (Барі, 1987). Він констатує, що обидві Церкви підтверджують єдність трьох Тайн християнського втаємничення — Миропомазання, Хрещення, Євхаристії. А до чого ж тут перенесення резиденції?!

Донецький єпископ попросив Ющенка простити тих, хто зробив його фашистом

Єпископ Донецький і Маріупольський УПЦ КП Юрій попросив президента Віктора Ющенка не ображатися на керівництво донецького рекламного агентства "Плазма", що розмістило в 2003 році на своїх бібордах образливі гасла на його адресу. Про це йдеться в листі, направленою єпископом на ім'я Ющенка, повідомляє УНІАН.

"Звичайно кожна людина, побачивши такі гасла або "малюнки" на свою адресу, має повне право ображатися і мати по-людськи зрозуміле бажання відповісти на цю образу, але смію Вас просити, як ієрарх Церкви, не скористатися цим правом", - йдеться у листі. У листі наголошується,

що особисто Юрій і "вся наша Донецька єпархія УПЦ КП за час існування "режиму Кучми" і ще в Донецькому варіанті, посиленому місцевим кримінальним режимом на чолі з Януковичем, повною мірою вистраждали і відчули все це на собі".

У листі звертається також увага на те, що ніхто з мітингуючих 31 жовтня 2003 року біля Палацу молоді "Юність" в Донецьку або керівництво РА "Плазма" не "мав ніякого бажання кривдити Вас або не допустити до Донбасу".

Єпископ стверджує, що "Плазма" не могла відмовитися від вказівок влади. "Я добре знаю керівників "Плазми" і знаю також те, що вони ні яким чином не пов'язані ні з Януковичем, ні з Васильєвим, ні з ким іншим з "донецького клану". Просто на той час в Донецьку відмовити владі означало залишити не тільки бізнес, але дуже часто коштувало деяким людям власного життя", - наголошує єпископ. Він також зазначає, що "керівники "Плазми" в той складний час, незважаючи на пряму заборону для бізнесу з боку Януковича надавати підтримку Київському патріархату, таку підтримку надавали, були одними з благодійників Церкви навіть в той складний час". Єпископ висловлює впевненість в тому, що "для президента матимуть значення слова Христа Спасителя, які закликають до прощення". "Так і Ви, Вікторе Андрійовичу, пробачите людей, від яких мало що залежало у той час, яких сьогодні дуже легко карати з висоти високої посади в нашій державі, але цей вчинок-прощення буде гідний звання не тільки президента, але звання Людини, звання Християнина!", - наголошується в листі.

Незабаром в Оттаві відкриє свої двері старечий дім „Alexandra”

Він розташований у мальовничому районі неподалік від Britannia park і Bayshore shopping center.

Поруч проходять головні автобусні маршрути, знаходиться лікарня, кінотеатр і інші заклади.

Загальні характеристики: медичний догляд, організований відпочинок, повний комплекс послуг, кімнати одно- та двомісні, догляд цілодобово, система термінового виклику в кожній кімнаті, допомога по дому, детектори диму, паркування.

Категорія догляду: догляд за місцем проживання

Опис: основний догляд полягає у щоденному приготуванні трьохразового „домашнього” харчування, приготування дрібної закуски, щоденне та щотижневе прибирання в кімнатах, щотижневе прання, допомога в особистих потребах, допомога у купанні. Окрім цього пропонуються розважальні програми інтелектуального, духовного та соціального характеру.

Для отримання більш детальної інформації,

будь-ласка, телефонуйте:
(819) 777-9463, Олександра

Журналістам і культурологам Закарпаття не дозволили в'їзд до Італії, куди вони були запрошені на аудієнцію до Папи Римського. Не поїхав до Італії і дитячий хор "Едельвейс". У коментарі ЗІК представник комісії з журналістської етики у Закарпатті Василь Бездір сказав, що працівники італійського посольства ставились до заявників зі зневагою. Так, головному редакторові провідної закарпатської телекомпанії працівник амбасди сказав при людях: "Крім овець, ви нічого у своєму житті не бачили".

В попередніх числах "ОВ" знайомив своїх читачів із сучасними українськими анекдотами. А з чого сміялися українці в позаминулому столітті? Для різноманітності, після політичних жартів пропонуємо читачам "Сторінки на весело" співомовки класика української літератури, автора відомих народних пісень та балад - Степана Руданського. Донедавна багато із його веселих творів, написаних за мотивами тогочасних анекдотів були заборонені цензурами чи видавалися невеликими тиражами і дійшли до нас завдяки збереженню рукописам.

СТЕПАН РУДАНСЬКИЙ (1834–1873)

Народився С. Руданський в селі Хомутицях Вінницького повіту на Поділлі 6 січня 1834 р. у родині сільського священика. Після початкової науки в дяка майбутній поет вчився у Шаргородській бурсі та Подільській духовній семінарії. По закінченні семінарії подався до Петербурга продовжувати навчання в духовній академії. Там подає заяву до медико-хірургічної академії, що досягла на ту пору свого особливого розквіту.

На петербурзький період життя Руданського саме і припадає розквіт його поетичної творчості. Характерно, що батько поета дуже не хотів, щоб його син писав українською. "Если хочеш написать письмо, то пиши или почтительно, не по-малороссийскому, или лучше ничего не пиши!" — так передає поет зміст батькового напучування в листі до брата Григорія від 5 липня 1859 року і додавав зовсім недвозначно: "Батько, може, не любить своєї мови через те, що нею говорять у нас мужики, — а нібито в Московщині не говорять мужики по-московськи? Да і чим ми краще від мужика? Всі ми рівні і у Бога, і у природи".

Руданський дуже бідував, часто голодував. Жити доводилося тільки з приватних уроків. Після закінчення академії Степан одержав звання повітового лікаря і дозвіл працювати в Криму, куди він переїхав 1861р. і де сподівався поправити своє підточене здоров'я. У іншому листі до брата Григорія він пише: "... я вже зможу кожний день свій обід мати. І тільки то, що обід, а вечері ще за сії гроші мати не зможу..."

З 1861 по 1873р. він працював міським лікарем у Ялті, а також лікарем у маєтках князя Воронцова (того самого, чий палац донедавна, як президентську резиденцію, використовував Кучма). Руданський доклав багато зусиль для піднесення благоустрою міста, невтомно трудився як лікар і почесний мировий суддя Сімферопольсько-ялтинської мирової округи, водночас цікавився археологією, етнографією, відновив розпочаті ще на Поділлі фольклорні заняття, продовжував поетичну творчість, перекладав. Він ніколи не розмежовував свої громадські й службові обов'язки. Міську бідноту він лікував безплатно. Молодого лікаря ялтинці любили за веселу вдачу, безкорисливість і доброту.

Влітку 1872 року в Криму спалахнула епідемія холери, і Руданський із обов'язку карантинного лікаря і постійного члена санітарної комісії міста взявся винищувати з профілактичною метою джерела інфекції. Під час цієї непосильної боротьби Руданський сам захворів на холеру. З травня 1873 року на тридцять дев'ятому році життя, поета не стало. Похований в Ялті на Массандрівському кладовищі.

Готуючи свої твори до видання, Руданський укладав їх у рукописні збірники. Важкі цензурні умови, а також урядові заборони утруднювали й гальмували їх друкування. Перше видання «Співомовок» окремою книгою, здійснила в Києві Олена Пчілка 1880р. під псевдонімом «Н-й Г-ь Волинський» (Невеличкий гурток волинський). Після цього вийшли друком інші книги поета. За життя поета була опублікована лише невелика кількість його творів з великого літературного доробку, а після смерті багато віршів довгий час залишалися в приватних руках. Виявлені й вивчені фольклористами, деякі з них видані 1972 р. у Києві. Решту доходить до нас лиш тепер. Усі свої твори, включаючи й віршовані переклади, Руданський називав «співомовками». Цей термін закріпив за гуморесками Іван Франко. З того часу традиційним стало саме їх іменувати «співомовками».

ЗРОБІТЕ СОБАЧКУ

В опівночі на полу
Мужик пробудився,
Штани собі розпустив,
На жінку звалився.
Навпомуки затиснув —
Жінка — як не чує,
А синочок з-поза них
Все собі пантрує.
І йно тільки що мужик
Розхитався саме,
А синочок тут у плач:
"Не душіть мамі!"
Та й позаду за матню
Потягає тата...
"Мовчи, сину, — каже той, —
Зроблю тобі брата!"
А той йому: "Та нащо
Робити болячку!
Брата, — каже, — не робіть,
А краще собачку!"

ПЕЧЕНІ ЯЙЦА

Підсунувся на веселі
Козак до дівчини,
Давай її підмовляти
Дати табаччини.
Але вона "Не дам, — каже, —
Бо казала мати,
Що від того, часом, можна
Животину мати..."
"Не журися, — козак каже, —
Не знаймуть люди:
В мене яйця печені —
Дитини не буде!"
"А чи ж правда печені?"
"Печені, їй-Богу!"
"А з печених то не буде?"
"Не буде нічого!"
"Е, таке-то що не буде?"
"А чи ж спитай хоч тата.
Чи з печених яєць коли
Бувають курчата?"
Бігцем дівка до матері,
Матері питає:
"Чи з печених яєць коли
Курча вилізає?"
"Та ні, доноу, — мама каже, —
Або що за диво?"
"Ет, мамуню, не питає!" —
Та із дому живо.
Дала міцно козакові —
Трісла табачина,
Але ба! через півроку
Росте животина.
І ото вже і запаски,
Бідна, не зав'яже,
Тогди вона до матері
Та й матері каже:
"Тішесь, — каже,
— тепер, мамо,
Коли одурили!..
Таж печені були яйця,
А що наробили!.."

ІКРА

Сидить москаль коло лави,
Порох насипає.
Аж підходить стара баба.
«А що то?» — питає.
«А що ж? Ікра салдацкая,
Став москаль брехати. —
Вить з антаво у нас, бабка,
Виходят салдати!..»

«Почекай же, бісів сину, —
Стара собі каже, —
В мене живо ікра ваша
У печі поляже!»
І йно лихе москаліну
З хати одвинуло,
Баба порох та до печі —
Печі як не було!
«Чи ж не диво
з москалями, —
Баба промовляє, —
І в ікрі ще москаліна,
Що ви виробляє?»

ПУЩІ

Згубив воли попів наймит,
Оком не стикає...
Лежить, бідний коло груби...
Все за них гадає...
А піп лежить з попадею
Та собі жартує.
То за цицьку помацає,
То і поцілує...
Далі бере сорочину,
Вгору задирає...
Клада руку нижче пупа,
Вовну розгортає...
Розгортає густу вовну...
"Ото, — каже, — гуші!..
Ото ліса несходимі!..
Та темніі пуші!..
"Ой, панотче,
— крикнуч наймит, —
Милосердя майте!..
Чи нема там волів наших —
В пуцах пошукайте!.."

СТРАШНИЙ СУД

В страшносудну неділю
Ксьондз казання говорив,
Став за божий суд казати
Та й, на гріх, переселив.
Слухав-слухав бідний мазур,
Далі тяженько здихнув,
Подивився на Jezusa
Й головою похитнув.
«Коли так, —
промовив, — Jezu,
Ти судити нас будеш,
То, будь певний,
сам, як палець,
Серед раю заживеш!»

КОЛЬКА

Що день божий, то й слабує
Жінка в мужика.
Мужик ходить,
бабів зводить,
Попа і дяка...
Баби шепчуть,
дяк ворожить,
Воду піп святить...
А у жінки — колька й колька,
Й голова болить.
Та коли б то справді колька,
То й хоть би не жаль...
А то, лихо його мамі,
Внядмисе москаль.
Молодиця москалеві —
Як води дає,
І щоб збути мужа з хати,
Слабу удає.
Мужик піде та й шукає
Баби до руки,

А москаль латає жінку
На всі заставки.
Але була в них дитина,
Хлопець років п'ять.
От той хлопець і підглянув
З ким мамуня сплять.
Тільки батько показався,
Хлопець і біжить:
"Вже здорова наша мати! —
Батькові кричить. —
Тільки-тільки не поспіли!..
Не виділи — жаль!
Откакую з мамі кольку
Витягнув москаль!"

РАНА

Перегнулась молодиця,
Шмаття віджимає,
А хлопчина під запаску
Ззаду заглядає.
Заглядає — що за рана?
Та й питає мамі:
"А від чого то в вас рана
Помежи ногами?"
"Та то ми із батьком колись,
Билися обоє.
Сокирою батько вдарив
Та й розтрав надвоє".
"А розумний тато бути!..
Добру міру знали!
Бо сокирою, як в око,
У п...у попали!"

УКАЗ

Іде козак дорогою,
Дівку надикає;
Вийняв папір з-за пазухи
Та й її читає:
«І прочая, і прочая...
По сему указу
Козак должен кожную дівку
Виграти по разу».
«Чуєш, дівко, що в указі?»
«Та чую, козаче».
І вже ж рада-то, псяюха,
Аж мало не скаче!
Ізліз козак, покритівся,
На коня сідає,
А дівчина підійнялась
Та й ще забігає:
«А приглянься-но, козаче,
До того указу:
Чи нема там написано,
Щоб іще по разу?»

ДВА РАБИНИ

Два рабини на коршомці
Зашабашували,
Одправили борухати,
За стіл посідали.
На кождому лапсардаки,
Шапка шабашкова,
Сидять собі коло столу,
Жоден — ані слова.
Аж приходить чоловік наш,
Квартиру набирає.
«А хто то в вас, орендарю?» —
Шинкара питає.
«І то рабин, і то рабин!» —
Шинкара обізвався.
«Чому ж вони не говорять?» —
Чоловік спитався.
«Ет, Іванцо, — жидок каже, —
Що то питати!
Що розумні такі люди
Мають розмовляти?
Що один з них добре знає,
То і другий знає,
А чого один не знає —
І другий не знає».

САМА УЧИТЬ

Біжить дівка; в руках курка,

Сито під пахвою.
Аж дивиться — спочиває
Козак під вербою.
Розпалилася дівчина,
Гвалтом чогось хоче:
То підійде, то загляне
Козакові в очі.
То пуститься утікати,
То знов підступає.
«Та чого ж ти утікаєш?» —
Козак промовляє,
«Який змисний!.. Утікаєш!..
Еге!.. Не втікати?!
Я вже бачу, що ти хочеш!
Бодай не казати!..
«Та дурна ти! Втекла б курка!
Як тут що зробити?»
«Який змисний!..
Втекла б курка?»
А ситом накрити!..
Не знав козак, що робити, —
Сама навчає...
Козак живо видер курку,
Ситом накриває.
Клада дівку під вербою,
Виграв, як годиться...
Пішла дівка дорогою —
І не нахвалиться!..

НЕВИННИЙ МОШКО

«Куди, Мошку, так ідеш?»
«На війну виходжу!»
«А чого ж то пізно так?»
«Ще два-три положу!»
«А як тебе часом хто
Схоче положити?»
«А кому ж я винен що?
За що ж мене бити?»

ЩО КОГО БОЛИТЬ

Плачуть діти коло тіла!
«Мати ж наша, мати!
А хто ж тепер нас без тебе
Буде годувати?
Хто нас буде голубити,
Доглядати вдома?»
Мужик стоїть, підіперся,
Хлипає, сірома!..
«З ким же татко
будуть спати?»
Він аж похилився:
«Але ж, але ж, мої дітки!..
І слізьми залився...

СВЯТА СІМ'Я

Лежить собі старий піп —
Де йому і..ти.
Але його попадя
Давай зачинати.
Зачіпала і товкла
Куди довелось.
На остаток заскубала
Попа за волосся.
Не витримав старий піп:
"Ну ж бо ти, стара!
Хоч голови не скуби —
Голова святая!"
"Що ж у тебе не святе?"
"Все святе, небого!"
"То і я, либонь, святая"
"З-за тебе, святого?"
"Та запевне, що святая!"
"А дочка святая?"
"Та ну, стара, не скуби —
І дочка святая!"
"То й я святый, коли так!"
— З печі наймит каже.
А з постелі йому піп:
"А ти за що, враже?"
"Як то батькошу? Та я ж,
— Парубок озвався, —
Із панною на печі
Кілька раз і...са".

ЖИВОТИНА

"Де то, доню, животино
Так?..."
"Та то, мамо, коло тина
Дак..."
"Все, бувало, грає, грає
Та й..."
"Все, бувало, примовляє:
"Дай!..."
"Раз підсунув, було, ручку
В то..."
"А я кажу: "Дай обручку,
То..."
"А він каже: "На обручку,
Дай!"
"Я пустила його ручку
Та й..."

ДО ЧОГО ТИ ЗДАТНИЙ

Вдався батькові синок,
Та такий ледащо,
Що робити, хоч убий,
Не буде нізачо.
В поле нікдіг ні ноги,
З школи утікає.
Лежить тільки, як бугай,
Яйця вигріває.
Що не бився з ним старий,
Не дав собі ради.
На остаток всіх кумів
Зводить до поради.
Розказує їм біду,
Сина закликає
І останній раз його
Із жалю питає:
"Ну скажи ж мені тепер,
Як сам здоров знаєш,
До чого б ти сам хотів,
Куди здатність маєш?"
"А син голову схилив
Та за брови взявся.
"Щоб не били, — каже, — лиш
Я би вже признався".
"Ну до чого, лиш скажи!
Не буду я бити!"
"А до того, — каже той, —
Щоб дітей робити".

СКАЖИ ПО-НІМЕЦЬКІЙ

Положився вражий німець
З хазяями спати.
Серед ночі — шась на жінку
Та й зачав ї.ти.
Але мужик пробудився
Та й жінку торкає:
"Та же тебе і. німець!" —
Стиха промовляє.
"Та вже ж і." — "То кажи що!"
"Який молодецький!..
Як умієш що казати,
Скажи по-німецький!"

БАРАБАНЩИК

Не кидась сам господар
Ні жінки, ні хати,
А тут москаль перехожий
Аж гвалт пої.ти.
І вхитрився ж так, шельма,
Настругав цеглини.
Розтер порошу чимало,
Взяв білої глини.
Давай пущку малювати!
На два пальці — в чорне,
На чотири пальці — в біле,
А на три в червоне.
Розмалював, як на диво,
Та вже й не ховає.
Тільки, шельма, протягнувся,
Вдає, що дрімає.
А тут його господарі
Коло нього в'ються,
Та плечима тільки нижуть,
Та стиха сміються.
Далі москаль підхопився —
Ніби пробудився,
Живо пущку у ширинку,

На них подивився.
"Что вам нада?" — запитав.
"Та, — кажуть, — нічого!..
Ми лиш тільки не бачили
Ще дива такого..."
"Эка штука!.. не бачили..."
"Та тело, вишь, тело!..
А уж краски — это наше
Солдацкое дело!.."

"Що ж це таке?" — запитала
Пильно молодиця.
"Что такое? Энто, знаєш,
Как таво... случится...
Так чтоб знал я, что работать:
Пойду у биса!..."
"Черным — так капрала,
Белым — энто офицера,
Красным — генерала!
Всё по чину энтак знаєш..."
Мужик аж піднявся.
"То червоним — генерала?"
— Ще раз запитався.
"Уж, конечно, генерала!..."
"А що би вам дати,
Щоб, например, мой жінці
Генерала мати?"
"Ничаво, брат, только б жинка
Энтаво хатела,
А я, брат, не пожалю
Казыоннаво тела.
Хочешь, что ли, маладица?"
"Та так, — каже, — хочу,
Що, йи-Богу, чи вірте,
Чуть на вас не скочу!..."
"Ну, ложись же маладица!"
Вона і лягає,
Сорочину піддирає,
Пощку випинає.
Москаль тогди свою пущку
Межи ноги зводить,
Прогортає разів кілька,
По краю обводить.
Молодиця розпалилась,
Аж-аж випинає,
А той тоді помаленьку
Далі посуває.
Стало мокро, іде щільно,
Москаль розкошує,
А господар стоїть збоку,
Тільки-но пантрує.
Розкошує москалина...
Аж світається очі...
А там поцька його пущку
Ковтає, лоскоче.
І ковтає, і лоскоче,
Аж пущка подалась...
Мужик бачить, що пасмужка
Трохи показалась;
Та го звєрха, та донизу!..
Сховалося тіло...
Але годі!.. тогди й саме
Кінчилося діло!..
А москаль тут йому й каже:
"Что ты энто сделал?"
Да ты, братец, всю работу
Энтак переделал!
Не жми только моей жопы —
Был бы генеральчик!
А теперь уж, полно, братец!
Будет барабанщик!"
А той тогди його — з жінки:
"От бисова мати!"
Та такого генерала
І я го ден мати!"

ХОМУТ

Возив мужик на ярмарок
Жидів цілу фуру...
Назад йому довелося
Везти одну Суру...
Як на збитки мужикові
Сура уродлива!..
Молоденька і тлустенька,
Сама чорнобрива...
Підсів мужик до жидівки,
Жарти починає.
А жидівка, псяча віра,

Чортом поглядає.
Відсувається небога...
Нічого діяти!..
"Почекай же, псяча віро,
Сама мусиш дати!..
Іде собі помаленьку:
Чорний піс синіє!..
Ще далеко до коршомки,
А вже вечоріє..."
Смерклось добре, кругом
темно,
Середина лісу:
"Да куди я, — мужик каже, —
Пойду у биса!..."
Звернув набік, з воза злазить,
Коня випрагає...
"Що то? герсти... ночувати?..."
— Жидівка питає.
Як згадала Сура вовка,
Живцем помирає.
А мужик собі байдуже —
Коня випрагає...
Випрагає, вклав до воза,
Сам лягає спати...
Положився й починає
Суруно лякати...
Кинув хомут за корчами,
За лиця тримає...
Що потягне — шелесь-шелесь!
Сура помирає...
Далі каже: "Чоловічку,
Голубе мій, брате!
Візьми мене, чоловічку,
Коло себе спати!..."
"Та що вже, — мужик каже, —
Робити з тобою!..
Забирай свої манатки,
Лягай із мною..."
Лягла Сура коло нього...
Стало ніби тихо!..
Далі знов межи корчами
Шелепає лихо!..
Аж під свиту мужикові
Сура підлізає...
Мужикові тогди й треба —
І сам накриває...
Кинув лиця, обняв Суру,
Мацає увсюди!..
Стали в Сури помаленьку
Підійматись груди!..
Обнімає мужик Суру...
А Сура цілує...
Спустив руку до спідниці —
Сура як не чує...
Піднімає помаленьку
Спідницю в небоги...
А небога — ані слова —
Розкладає ноги...
Крешить мужик жидівочку,
Справи дотирає...
А жидівка щораз лучче
Йому випинає...
Накрешився, не злізає...
Так і спочиває...
Його Сура і руками,
І ногами тримає...
Лежить мужик, не злізає...
— М'яко спочивати...
Відпочив, як на перині,
Та й почав казати:
"Ти думаєш, що ми справді
Тут межи вовками?..
То мій хомут так шелестів
Помежи корчами!.."

"То хомут був?.. Ох які ви
Розумні люди!..
Ану, ну, нехай, Іванцю,
Іще хомут буде!..."

ОГОЛОШЕННЯ

Якщо ви маєте будь-яке оголошення відносно винайму-пошуку помешкання, продажу і купівлі нерухомості або будь-яких речей, пошуку чи надання праці, знайомств, шукаєте однодумців, реклами у сфері послуг, або хочете оголосити про діяльність своєї організації чи фірми — звертайтеся до «Оттавського Вісника». If you have any advertisements (regarding rent, selling, buying, job offers or search, business advertisement, any kind of service — medical, real estate, construction, etc.), please contact "Ottawa'skyj Visnyk".

До винайму

- В квартирі облаштована окрема кімната в центрі Києва (вул. Б. Хмельницького - письменницький будинок РОЛІТ) 300 євро в місяць, телефон, балкон, TV, пралька, сніданок/вечеря, можливо обумовити короткотерміновий побут, додаткову кімнату для другої особи, за домовленням зустріч-провід з/до літовища e-mail: tmarta@estart.com, тел. (380-44) 244-3667

Потрібно

- Активних і енергійних розповсюджувачів «Оттавського Вісника» в українській громаді у будь-якому місці Північної Америки на комерційній основі. Деталі за контактними адресами на 3-ій сторінці цього числа.
- Жінка з України, яка проживає в Баргавен, пошукує тимчасове помешкання і роботу в Оттаві. (819)777-9463 Олександра

Праця

- Family located in Rothwell Village (near National Research Council, East Ottawa) seeking experienced caregiver for three children (7, 4 and infant). Bilingual (Ukrainian/English or French/English) preferred but not mandatory. Starting in mid-Fall 2005. For more information contact Chrystia at 742-0322.

Продається

- Комп'ютер з кирилицею, українськими програмами, пристосований для роботи з кирилическими текстами, принтер. Тел: (613) 761-5786
- Котедж біля містечка Бушет на березі озера (100 км від Оттави на північ в сторону Манівакі.) Тел: (613) 596-6097
- Ваше здоров'я в ваших руках. Почніть знайомство з продуктом Intra вже сьогодні. Ваше тіло Вам не підкоряється? Може бути Вам здається, що Ви всі засоби вжили... Це не зовсім так! INTRA — тільки 30 грамів щодня. Відчуйте різницю! 237-8682
- Мед манітобський! Чисто екологічний з канадського степу. Замініть цукор медом і відчуйте різницю. 866-8682.
- Парфюми (Духи) від провідних виробників Франції, Англії, Швейцарії. **Більше двохсот сортів.**
Телефон - (613) 761-5786 Віталій.

Послуги

- Косметологія: Manicure, Pedicure, Wax, Relax Massage, Make-up. 237-8682
- В'яжу гарно та якісно, ще й недорого. Можна з ваших ниток, можна з моїх. Дуже цікаві дитячі моделі, усіяких кольорів, також костюми на хрестини. 237-8682. Марина.
- Комп'ютерна робота: Від збірки комп'ютерів до веб-сайтів під ключ. 237-8682 Володимир.

Soffit, Facia, Siding Windows and doors installation

Drywall

Renovation

(613) 864-7438

Звертайтеся до Андрія

Досвід, Надійність, Якість

В Україні різко збільшилася кількість вагітних

Лікарі-акушери та гінекологи стверджують, що кількість вагітних жінок в Україні збільшилася практично вдвічі. За словами медиків, не останню роль у підвищенні показників з репродуктивності відіграла соціальна реформа, за якою з 1 квітня цього року кожна жінка, яка народить дитину, повинна отримати 8,5 тисяч гривень.

Українські лікарі стверджують, що до кінця цього року число майбутніх мам перевищить показники за кілька років. Зокрема, медики підрахували, що лише за перші 6 місяців нового року у пологових будинках народило на 33% більше жінок, ніж минулого року. Переважно це молоді мами з середнім та низьким соціальним статусом. За розрахунками Кабінету міністрів, 8,5 тисяч гривень, які надаються на народження дитини, мами отримують протягом року після пологів. Перша виплата - трохи більше 3 тисяч гривень, - яку мають видати одразу після народження дитини.

Тож віце-прем'єр з гуманітарних питань Микола Томенко заявив, що Україна стоїть на порозі так званого "українського бебі-буму". Про це він сказав на нараді з керівництвом Міністерства охорони здоров'я щодо демографічної ситуації в країні. Серед факторів, які спричинили "бебі-бум", віце-прем'єр назвав "більшу ступінь оптимізму суспільства, яке відчуває покращення соціальної ситуації та впевненість у майбутньому". "Безумовно, велику роль у збільшенні народжуваності в країні відіграє ініціатива президента про фінансову виплату матерям при народженні дитини", - зазначив Томенко.

Як поінформував на нараді міністр охорони здоров'я Микола Поліщук, в Україні кількість вагітних, яких взято на облік в першому півріччі 2005 року, складає близько 206 тисяч осіб, а в другому півріччі їх вже зареєстровано більше 226 тисяч. За інформацією міністерства, у минулому році в Україні народилось 412 тисяч малюків, а у цьому році прогнозується, що буде народжено близько 440 тисяч. Таким чином, у 2005 році кількість народжених дітей збільшиться приблизно на 30 тисяч.

Відповідно до статистики Мінздраву, в 2003 році народилося 408,5 тисяч дітей. Не доживши до року, померли майже 4 тисячі з них, 1 тисяча 138 - через вроджені вади серця. Тобто, в середньому, через хвороби серця в Україні щодня вмирає троє немовлят.

Водночас за перше півріччя 2005 року населення України скоротилося на 205,5 тисяч чоловік, або на 0,43%, повідомили в прес-службі Кабміну. Станом на сьогоднішній день населення України складає менше 47 мільйонів чоловік. За інформацією прес-служби, станом на 1 січня 2005 року цей показник складав 47,1 мільйони, 1 березня - 47,03 мільйони, 1 квітня - 46,99 мільйони, 1 липня - 46,95 мільйони чоловік. Єдиним містом України, де протягом півріччя спостерігався приріст населення, є її столиця - Київ.

Українців стало ще менше — кількість населення України, за станом на 1 квітня 2005 року, становила 47,16 мільйона осіб. Про це повідомив Державний комітет статистики України. Численність міського населення становила 31,95 мільйона осіб, сільського — 15,21 мільйона.

Сумно, але факт. Порівняно з березнем кількість населення України зменшилася на 57,3 тис. осіб. Так що заходи влади щодо подолання демографічної кризи, зокрема збільшення до восьми з половиною тисяч гривень допомоги держави у разі народження дитини, наразі ще не допомогли.

Кохаймося, чорноброві...

Але не зважаючи, що в Україні з квітня цього року майже вдвічі збільшилася кількість вагітних жінок, чисельність населення України і далі зменшується. Цей факт постійно фіксує статистика, за даними якої нас уже давно не 52, а менше як 47 мільйонів, хоча ймовірно, що й остання цифра є надто перебільшеною.

Якщо така тенденція збережеться, то до 2025 року в Україні залишиться близько 30 мільйонів, а до 2050-го — майже 15 млн.

Щоправда, ми зможемо хизуватися старожилками, кількість яких лише у Харкові за останні вісім років зросла увосьмеро. На сьогодні у місті проживає близько 100 осіб віком понад 100 років.

Для такої території, як Україна, та її інфраструктури 15 мільйонів, як передбачають науковці, це вкрай мало. Це означає тисячі залишених сіл. Але ще страшніше — це сотні напівпорожніх, а подекуди і зовсім порожніх, безлюдних міст, які повільно, однак впевнено заростатимуть чагарником і бур'яном, немов древні цивілізації.

Проте не все так безнадійно, адже вакуум молодих робочих рук можна заповнити з сусідніх і не зовсім країн, як це, до речі, роблять теперішні розвинуті країни. І бігатимуть у нас вулицями маленькі китайці та негрєнята.

Найбільший "вибух" майбутніх мам стався в січні цього року. Очевидно, жарти про "дітей революції" були не зовсім жартами. Щодо грошового забезпечення, яке надає держава у разі народження дитини, то, за словами гінекологів, насамперед на неї відреагували малозабезпечені родини та сім'ї зі середнім статком. При цьому вони не враховують того, що 8,5 тисячі на візочок та підгузки, звичайно, вистачить, а от що робити далі? Скільки фруктів, соків, м'яса й риби можна купити на більш ніж скромну допомогу, розмір якої становить 105 грн? Зауважмо, що для збільшення кількості населення потрібно, аби у кожній родині було щонайменше троє дітей! Тож головне завдання влади — забезпечити всім необхідним зростаюче покоління, аби ми не перетворилися в націю, яка плодить тільки бомжів та заробітчанин!

Андрій ДУБЕЦЬКИЙ

Через 20 років українців поменшає на 10 мільйонів

Збільшення одноразової допомоги при народженні дітей не допомагає вирішити демографічну кризу в Україні. Українські демографи вважають, що, окрім разової допомоги, потрібне широкомасштабне покращення рівня життя людей, передає "НТН". Інститут демографії проблему досліджує безперервно. Зараз науковці довели, що кризу швидко не здолати. Потенціал демографічного зростання вичерпаний. А процес вимирання інерційний, тому триватиме ще не менше 20-ти років. За найсумнішими прогнозами, у 2026-му році українців буде 36 мільйонів. Зараз дещо більше 47-ми.

КОМП'ЮТЕРИ ОБСЛУГОВУВАННЯ ТА РЕМОНТ

Віталій Смішний, e-mail: Vsmishny@hotmail.com phone: (613) 761-5786

Діагностика - Ремонт - Модернізація - Видалення вірусів - Розробка Web сторінок - Домашні та офісні мережі

Ремонт побутової техніки, модернізація та обслуговування комп'ютерів та периферії. Повне видалення вірусів, відновлення інформації, встановлення програмного забезпечення. Розробка та супровід Web сайтів. Доставка нових та відновлення вживаних картриджів на лазерні, струменеві принтери та копіювальні апарати. Комп'ютери довільної конфігурації на Ваше замовлення. Проектування, монтаж та обслуговування комп'ютерних мереж. Ремонт побутової техніки (телевізори, домашні кінотеатри, програвачі, відеоманітофони, телефони тощо)

ПАРЄ встановила зникнення більше 300 харківських дітей

... продовження зі стор. 5

Член Парламентської асамблеї Ради Європи Рут Мангольд, яка прибула до України для розслідування випадків зникнення немовлят із Харківського пологового будинку №6, встановила зникнення більше 300 усиновлених дітей, що відбулися три роки тому. З посиланням на українську службу BBC, відповідно до обвинувачень, у 2002 році з пологового будинку були викрадені троє немовлят відразу після народження. Несчасним батькам сказали, що їхні діти померли від ускладнень під час пологів, але тіл так і не віддали. Однак пізніше на смітнику біля лікарні нібито знайшли тіла немовлят, у яких (знову ж нібито, тому що офіційних даних немає) не було деяких внутрішніх органів. За даними однієї української громадської організації, на яку посилалися німецькі журналісти, з 2001 року в Україні за схожих обставин зникло близько 300 новонароджених.

Українська громадська організація, що розслідує випадок у харківському пологовому будинку, припускає, що дітей могли продати для нелегального усиновлення або ж для використання їхніх органів. Представники пологового будинку подібні обвинувачення спростовують.

“Про долю трьохсот із них нічого не відомо”, - заявила представник ПАРЄ.

За її припущенням, “їх (дітей) варто шукати десь у США - туди відвозять багатьох дітей”. Мангольд заявила: “Я вважаю, що доля зниклих дітей - ганьба для країни. Адже ніхто не цікавиться тим, що сталося з цими маленькими українцями”.

На думку представника ПАРЄ, зникненням дітей займається організована група. “Упевнена, це ціла злочинна мережа, адже одна людина не в змозі займатися такими речами”, - вважає Мангольд. Вона заявила, що розслідуванням справи повинна займатися прокуратура, вона ж “тільки політик”. “Я прибула до України, щоб дати політичну оцінку тому, що відбувається”, - говорить Мангольд.

У той же час вона відзначає, що “місцева влада не до кінця розуміє всю серйозність того, що відбувається”. За її словами, заступник прокурора Харкова “під час нашої зустрічі грав зі стільниковим телефоном, сміявся й взагалі поведився неадекватно”.

“Я переконана, що дітей дійсно крадуть, і збираюся наполягати на залученні до розслідування особисто генерального прокурора України”, - заявила Мангольд.

Знецінення героїв

PrimaNews, Росія

У 2000 - 2005 роках звання Герой України були удостоєні колишні дисиденти Іван Дзюба, Микола Руденко, Левко Лук'яненко і Вячеслав Чорновіл (помертв). Однак ця висока нагорода давно знецінилася. Окрім колишніх дисидентів, її одержав Олександр Бартенев, відомий під кримінальним прізвиськом “Майор”, а також письменник Павло Загребельний, який у 1970-80-х роках прославляв генсека ЦК КПРС Брежнєва і кремлівську диктатуру. Героєм України став і оперний співак Дмитро Гнатюк. Колишній був зразковим комуністом, виконував пісні для Сталіна і брежнєвського почту. У такій компанії згадані дисиденти виглядають безглуздо й незатишно. На початку 2000-х років український президент Леонід Кучма призначив групі учасників правозахисного руху в СРСР довічні стипендії. Список стипендіатів не розголошують. Зважаючи на все, грошова допомога призначена була лише членам Української Гельсінської групи. Самі ж члени мовчать. Напевно, відчувають незручність через те, що саме їм дісталася шуба з панського плеча. Тут доречно згадати письменника Александра Солженіцина, який відмовився прийняти від президента Росії Бориса Єльцина орден Андрея Первозванного. А московський бард Булат Окуджава відмовився від ордену “Знак пошани”.

3 нових анекдотів:

«Виходжу з ресторану з купою рахунків і не бачу ні одної журналістської морди, щоб ними в неї кинути! І BMW до того ж вкрали!!! Викликав ментів, перевірили мої документи... Виявилось, ніякий я не Андрій. І фамілія, блін, моя не Ющенко. Вернувся в ресторан... Образливо...»

орієнтована головним чином на Сполучені Штати, підтвердженням чого є те, що 72% імпорту та 85% експорту припадає на США. Щоденний обсяг двосторонньої торгівлі становить близько 2 млрд. доларів. На долю інших важливих торговельних партнерів — ЄС та Японії — приходить лише 5,2% і 2,4% канадського експорту відповідно. Звичайно, дуже складно виборювати «місце під сонцем», зважаючи на такі умови. Іншим поясненням є й те, що попри можливі економічні дивіденди канадським підприємцям, звичним до найсприятливішого у світі північноамериканського економічного та інвестиційного клімату, трохи важко пристосуватися до українських умов. З другого боку, і нам спільно з канадськими колегами слід докласти додаткових зусиль щодо покращання візового режиму з тим, щоб він сприяв, а не заважав активізації діяльності українських підприємців на канадських теренах.

Серед перспективних напрямів хотів би відзначити сферу високих технологій, видобуток нафти й газу, фінансову сферу, будівництво та сільське господарство.

— Як би ви в цілому охарактеризували рівень економічної співпраці України та Канади? Що заважає його поліпшенню?

— Відповідаючи на запитання, я хотів би пригадати, що у 2002 році Канада першою з «Великої торговельної четвірки» підписала необхідний для вступу України до СОТ протокол про взаємний доступ на ринки, який закрив добре підґрунтя для активізації двосторонньої торгівлі. З того часу простежуються сталі позитивні тенденції, зокрема, в досить значних темпах зростання обсягів українсько-канадської торгівлі (близько 40% у 2002 — 2003 роках та понад 60% у першому півріччі 2004).

Загальний товарообіг протягом січня — червня поточного року склав ,5 млн., що на 63,8% перевищує аналогічний показник першого півріччя минулого року. Обсяги українського експорту до Канади протягом першого півріччя 2004 року склали ,7 млн., що на 65% більше, ніж за аналогічний період попереднього року. Також відбулося й стрімке (на 61,5%) нарощування обсягів імпорту канадських товарів до України (.8 млн.).

Значна частина канадського експорту до України відрізняється великою часткою товарів кінцевого споживання і включає в себе засоби автомобільного транспорту та комплектуючі до них, різноманітне механічне обладнання, а також фармацевтичну продукцію. На жаль, доволі повільно відбуваються структурні зміни в українському експорті, який складається насамперед з продукції низького ступеню обробки та сировини, зокрема, коксу і напівкоксу, феросплавів, карбамідів, антрацитів, двоокисів титану, комплектуючих для залізничного транспорту, спортивного інвентарю та інше.

Враховуючи значну ємність та відкритість канадського ринку, потенціал для розширення експортних поставок на цей ринок є досить значним. Водночас він є висококонкурентним середовищем, що вимагає проведення активної маркетингової політики. Найбільш перспективними для виведення на канадський ринок є продукція хімічної промисловості та товари широкого вжитку, окремі види яких на сьогодні вже входять до системного експорту до Канади. Посольством активно проводиться робота із залучення канадських інвестиційних ресурсів у пріоритетні для розвитку двосторонніх відносин сектори української економіки, насамперед нафтогазовий. Враховуючи потенціал української металургії, перспективним є вихід на канадський ринок шляхом створення виробничих потужностей українських металургійних підприємств безпосередньо на території країни з подальшим використанням сталевих напівфабрикатів із України. Підсумовуючи, я хотів би сказати, що хоча й не слід романтично очікувати прорив в інвестиційній та торговельно-економічній сферах, збалансована, планомірна та цілеспрямована зовнішньоекономічна стратегія щодо Канади має принести свої плоди.

“Оттавський Вісник” запрошує всіх бажаючих до співпраці і чекає на Ваші статті, листи, фотографії чи пропозиції

Єдина в Криму українськомовна газета потребує допомоги

Кожен номер газети "Кримська світлиця" може стати останнім - бо держава припинила фінансування цього видання. А газета між тим продовжує балансувати на межі існування, тримаючись на ентузіазмі її працівників та випадкових благодійників... "Кримська світлиця" існує з 1992р. Вона пережила і мешковщину, і епоху Кучми, дожила до сподівань Помаранчевої Революції... І от з серпня почала виходити у скороченому форматі, з чорною стрічкою на першій сторінці - трауром по вмираючому в Криму українському слову.

Ми звертаємось до всіх небайдужих: не залишайте Крим наодинці з нашими проблемами - це проблеми спільні, адже від цього залежить єдність українського суспільства. Отже, поки наші посадовці думають, чи треба виділити єдиний в Криму українськомовний газеті державне фінансування, ви можете допомогти, пречисливши кошти на цей рахунок:

Розрахунковий рахунок газети: 26000452086870 в АКБ "Укрсоцбанк" м.Сімферополя, МФО 324010, ОКПО 20679407
Головний редактор "Кримської світлиці" Віктор Качула
тел: 8(0652)51-13-24.
Адреса редакції: 95006, м. Сімферополь, вул. Гагаріна, 5, 2-й поверх, кімн. 13-15.

<http://svitlytsia.crimea.ua/index.php?section=article&artID=1568>
Розрахунковий рахунок благодійного фонду "Відродження української мови, культури і духовності" - "Кримська світлиця": № 2600930112658 в Сімферопольському міському відділенні № 39 Ощадбанку України, МФО 384016, ОКПО 25633574.
Валютний рахунок благодійного фонду "Відродження української мови, культури і духовності" - "Кримська світлиця" (для доларових переказів):
Beneficiary's Bank 04-095-334; SWIFT: COSBUAUK CRI; Saving's Bank of Ukraine/Kyiv; Beneficiary Kryms'ka Svitlitsa
Account current 2600830111658; Sanders to receiver information
Branch no 39 SIMFEROPOLE

Допоможіть, хто чим зможе. А ми - обіцяємо вистояти!

PERLEY-ROBERTSON,
HILL & McDOUGALL LLP

Warren L. Creates, B.A., LL.B.

Immigration Lawyer

Head of Immigration Law Group

Practice restricted to all immigration & related matters, including:

- work permits •
- permanent resident applications •
- appeals •

Ворен Крітс

Імміграційний адвокат

Вирішення усіх видів імміграційних справ включаючи:

- дозволи на працю
- візи для постійного проживання
- апеляції в суді

PERLEY-ROBERTSON, HILL & McDOUGALL LLP

Tel: (613)566-2855 • (613)566-2839 • (613)238-2022

e-mail: wcreates@perlaw.ca

e-mail: nmalyna@perlaw.ca

www.perlaw.ca

90 Sparks Str., Suite 400, Ottawa, ON K1P 1E2

CHIN Radio - 97.9 FM

Українська радіопрограма в Оттаві

П'ятниця з 10:00 до 11:00 вечора
та субота з 8:00 до 9:00 ранку

А також на Інтернет-сторінці: www.chinradio.com

Українська музика, інтерв'ю з цікавими людьми,
різні події та новини
в оттавській українській громаді

Українців за кордоном перерахують

За кордоном найбільше українських виборців мешкає у 79 країнах. Перелік цих країн Центрвиборчком затвердить після 1 жовтня цього року. Про це повідомив голова ЦВК Ярослав Давидович, — пише інтернет-видання "УРА-Інформ". Це робиться згідно з новим законом про вибори народних депутатів. Цікаво, що цей закон передбачає затвердження цього переліку до 15 вересня, але сам закон набуває чинності з першого жовтня. Ярослав Давидович вказав на цю невідповідність, зазначивши, що це — "перший дзвіночок".

Пам'ятник двірникові.

У селі Єзупіль Тисменицького району Івано-Франківської області встановлено пам'ятник колишньому вчителю математики місцевої школи, меценату Володимирові Войцюку, який зараз проживає у США і працює двірником. Пан Войцюк багато років був учителем у сільській школі. Після виходу на пенсію після проголошення незалежності України виїхав до Сполучених Штатів Америки. За власні кошти у рідному Єзуполі він побудував пам'ятник Тарасові Шевченку та погруддя Івана Франка. Також на його кошти в Івано-Франківську спорудили пам'ятник українському пасічнику Володимирі Прокоповичу, який винайшов рамковий вулик, та пам'ятник січовим стрільцям з нагоди 85-річчя ЗУНР. Свій будинок у Єзуполі пан Войцюк передав під музей історії села. Також пан Войцюк спонсорує видання книжок місцевих авторів, передав школі укомплектований кабінет креслення вартістю 3 тис. доларів. Кошти на пам'ятник землякові зібрали односельчани та спонсори.

Collectible Items
Hand painted plastic
Ukrainian toy soldiers
Scale: 100mm (10cm) = 4"

Дивізійник
#101

Стрілець УПА
#101

Сотник УПА
#102

масштаб: 100 mm (10cm) = 4"
пластикові моделі

II світової війни

To order: VOYAKY MODELS
10 Lyall St.
Ottawa ON
K2E 5G6 CANADA

Each item \$30 US, \$40 CAN, £20 UK
All toy soldiers available in unpainted version
\$20 US, \$25 CAN, £13 UK
For an order of 3 or more items discount of 10%.
Add 4.50 in Your Currency for Shipping and Handling.
Prices subject to change

Прочитали самі – передайте іншим!